

Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**

5144 Jászboldogháza

Rákóczi u. 27.

Tel.: 06(57) 460-023

faluujsag@jaszboldoghaza.hu

www.jaszboldoghaza.hu

2019. MÁRCIUS

20. ÉVFOLYAM

1. SZÁM

250 FT

Szeretettel Nőnapra

Tisztelt Hölgyek!

*Nőnap alkalmából megkülönböztetett tisztelettel és szeretettel
köszöntöm a Boldogházi Hírek minden kedves Hölgy olvasóját!*

Szűcs Lajos
polgármester

Polgármesteri tájékoztató

Bölcsőde létesítése:

2018 év végén pályázatot nyújtottunk be egy mini bölcsőde létrehozására az Óvoda épületében kialakítva. A hatóságok a pályázat átdolgozását kérték, mivel a telekhatárok rendezése szükséges. A szükséges eljárások folyamatban vannak. Ez a pályázat elbírálását nem hátráltatja, bízunk benne, hogy mielőbb támogatást kapunk, és hozzáfoghatunk a tervezett bölcsőde kialakításához.

Piacsarnok építés, étkező bővítés:

A múlt évben elnyert Vidékfejlesztési Program pályázati támogatásából a tavaszi hónapokban kezdődhet a Piacsarnok építése a hozzá kapcsolódó tereprendezéssel és parkolók kialakításával az orvosi rendelő melletti üres önkormányzati területen. Ezzel párhuzamosan történik az étkező tetőtér szigetelése és beépítése, annak többfunkciós kialakítása, hogy a jövőben különböző feladatok ellátásához gazdaságosan kihasználhassuk.

Sportpark létesítés:

Jászboldogháza Községi Önkormányzata sikeresen pályázott a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium által meghirdetett, Nemzeti Sportközpontokon keresztül lebonyolított Sportparkok telepítésére. A támogatás célja, hogy olyan közösségi terek kerüljenek az ország minél több településén- így Jászboldogházán is- kialakításra, ahol valamennyi korosztály, a fiatalbaktól az idősebbekig aktívan töltheti el a szabadidejét igényes szabadterei létesítményekben, amelynek révén elérhető, hogy

- az aktív életvitelt, mozgás-gazdag életmódot folytatók száma növekedjen;
- a mindenki számára elérhető sportolási lehetőségek száma növekedjen;
- az integráció és az akadálymentesség biztosítva legyen;

- a sporteszközök használatának köszönhetően a lakosság egészségi állapota javuljon;
- a sportolás a mindennapi életünk alapvető része legyen.

Az elnyert pályázati támogatásból a helyi Sportpálya területén valósult meg az elmúlt időszakban mintegy 15 millió Ft értékben egy B-típusú Sportpark, a műszaki átadásra 2019.01.19-én került sor.

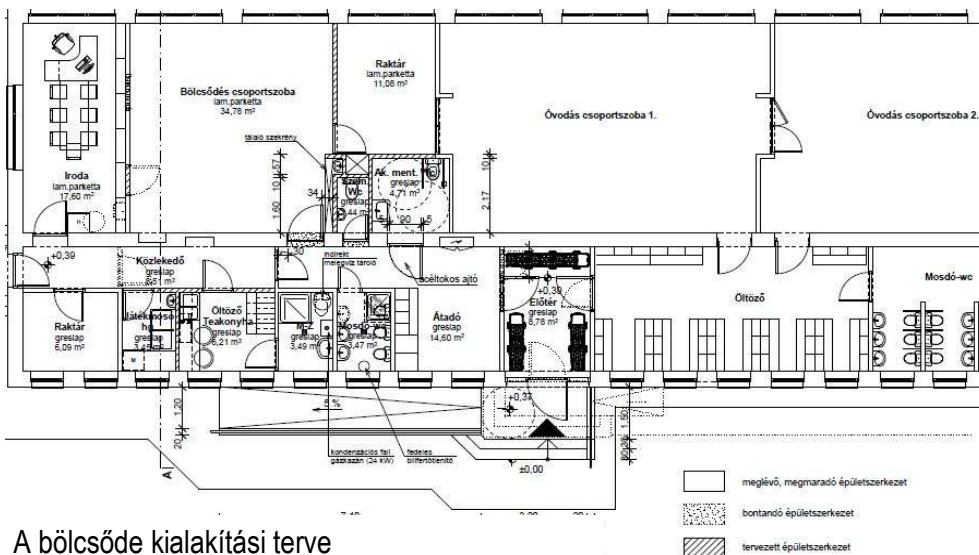
Magyar Falu program

A Magyar Kormány januári tájékoztatói szerint a közeljövőben a Magyar Falu program indul a kistelepülések támogatására. Ez nagy öröm az 5000 fő alatti településeknek, így nekünk is, hiszen nagyon sok olyan terület van, ahol az elmúlt években (évtizedekben) láttuk a fejlesztés szükségességét, esetekben még tervek is készítettünk, de sajnos nem tudtunk pályázni, vagy nem nyertünk támogatást. Az ebben az évben elinduló program több területen is lehetőséget biztosít számunkra, hogy az önkormányzati kötelező feladatok ellátásához, fejlesztéséhez forrást szerezzünk. A program összesen 15 célterületet határoz meg, melyekre a közeljövőben folyamatosan jelennek majd meg a részletes pályázati felhívások. Az előzőekben bemutatott program alapján Jászboldogháza településen is tervezzük pályázatok benyújtását az alábbi területekre:

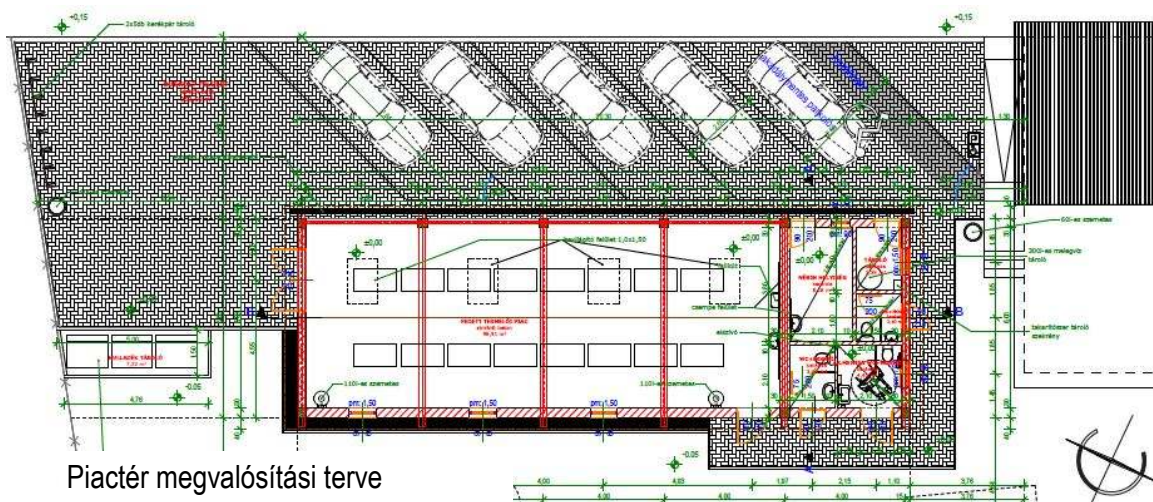
- temető-ravatalozó felújítás
- Művelődési Ház részleges korszerűsítése
- belterületi út-járda felújítás
- Polgármesteri Hivatal felújítás
- Óvodai játszóudvar felújítás
- Szolgálati lakások felújítása
- közterületek gondozásához szükséges eszközbeszerzés

Bízom benne, hogy a közeli jövőben is „sikerrel vesszük majd a pályázatok akadályait”, és tovább tudjuk fejleszteni településünket a lakossági igényeknek megfelelően.

Szűcs Lajos
polgármester

A bölcsőde kialakítási terve

Piac tér megvalósítási terve

Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

Beszámoló a 2018. december 10-i soron kívüli képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület megtárgyalta a közterület használatról szóló rendelet-tervezetet, azonban azt nem fogadta el, azt átdolgozást követően újra fogja tárgyalni.
 - Ugyancsak megtárgyalta és elfogadta a testület a hulladékgazdálkodási rendszernek a kormányzat által előírt változtatásait.
 - Elfogadta a testület a települési támogatásról szóló 1/2015.(II.24.) önkormányzati rendelet módosítását. A módosítás révén 2019. január 1. napjától temetési segítyt is tud nyújtani az önkormányzat.
 - Ugyancsak elfogadta a testület a jegyző beszámolóját az önkormányzat 2018. évi adóügyi tevékenységéről, az adóbevételek teljesítése érdekében tett intézkedésekről.
 - Felülvizsgálta és módosította a testület az önkormányzatnál alkalmazott ár-és díjtételeit.
 - A testület megtárgyalta és elfogadta a temetőről és a temetkezésről szóló 4/2010.(IV.28.) önkormányzati rendelet módosítását, melyre a temetkezési szolgáltató váltás miatt volt szükség.
 - Elfogadta a testület a polgármester beszámolóját a 2018. évi közmunkaprogramról.
 - Döntött a testület arról is, hogy az előző évekhez hasonlóan támogatni kívánja a 2019. évi Motoros Találkozó megrendezését úgy, hogy a Strandfürdő területét díjmentesen biztosítja a rendezvény megszervezéséhez.
- Elfogadta a Testület az önkormányzat 2019. évi munkatervét.

Beszámoló a 2019. január 28-i rendkívüli képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület határozatot fogadott el a REGIO-KOM Térségi Kommunális Szolgáltató Társulás hatáskörében lévő két gazdasági társaság egyesüléséről.
 - Döntött a testület a háziorvosi ügyelet ellátásáról szóló megbízási szerződés módosításáról.
 - A testület határozatot hozott Ráczné Baráth Andrea konyhavezető megbízásának meghosszabbításáról.
 - Elfogadta a testület a Jászszági Önkormányzatok szövetsége tagsági díjának megállapítását, amely 2018. évre 29.854.-Ft.
 - Döntött a testület arról is, hogy a Rákóczi Szövetség kérelmét támogatva 2019. évben 10.000.-Ft összeggel támogatja a szomszédos országokban élő magyar fiatalok tanulását.
 - A képviselő-testület megtárgyalta a Jászboldogháza Római Katolikus Plébánia kérelmét a fűtési költségek támogatására vonatkozóan, és úgy döntött, hogy azt nem tudja támogatni.
- A testület elfogadta dr. Pap Béla alpolgármester bejelentését, mely szerint a havi tiszteletdíjának 50.000.-Ft fölötti részéről és a költségterítéséről a helyi civil szervezetek javára lemond.

Beszámoló a 2019. február 11-i soros képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület megtárgyalta az önkormányzat és költségvetési szervei 2019. évi költségvetésének rendelet-tervezetét, azonban azt elfogadni nem tudta.
 - Döntött a testület a Sportegyesület 2017. évi beszámolójának elfogadásáról.
- Zárt ülésen a testület otthonteremtési kérelmeket tárgyal meg.

dr. Dinai Zoltán
jegyző

A hit gyakorlása

Oldalunkon már korábbi írásunkban is hivatkoztunk a [2001-es népszámlálás](#) adatokra. Az ott található adatok szerint Jászboldogháza lakosságának 91,5 %-a vallotta magát valamely valláshoz tartozónak, ezen belül kb. 86 % római katolikus vallású. Sajnos ezek csak számadatok! Az egyre üresedő templomi padsorok nem tükrözik a népszámlálás adatait, egyre kevesebb a hitét gyakorló vallásos ember! Hol a hit? Kié a hit? Sokan elhallgattatják ébredező lelki ismeretüket (nincs időm, majd ha nyugdíjas leszek, jön a család stb....), másoknak talán meg sem szólnak lelküknek, ezen húrjai. Az életben tapasztalt minden nehézség, napi kihívás ellenére pedig **muszáj időt szakítanunk arra, hogy aktívan gyakoroljuk a hitünket!** Mennyei Atyánk eszközöket adott számunkra, hogy segítsen Krisztushoz jönnünk, és hitet gyakorolnunk az Ő engesztelésében. Amikor ezek az eszközök alapvető szokásokká válnak, akkor a legkönnyebb módot jelentik arra, hogy békére leljünk a halandóság kihívásai közepette.

Ima

Az első eszköz az ima. Szakítsunk időt mindennap, hogy elmondjuk Istennek a gondolatainkat és az érzéseinket. Elmondhatunk Neki mindent, ami foglalkoztat bennünket. Éppúgy érdekli Őt életünk legfontosabb része, mint a leghétköznapi. Szülők, segítségük gyermekeiknek védelmét azzal, hogy reggel és este is felfegyverzik őket a családi ima erejével! Védjétek meg gyermekeiteket a mindennapi világi hatásoktól azzal, hogy a családi imából származó erőteljes áldásokkal erősítitek meg őket. Amelyik család együtt imádkozik, az együtt is marad.

Szentírás-tanulmányozás

A második eszköz Isten szavának tanulmányozása a szentírásokból és az élő próféták szavaiból. Istenhez az imán keresztül szólunk, Ő pedig írott ígéjén keresztül küldi közléseit. Amikor mindennap rászánjuk az időt személyesen és a családdal együtt a Szentírás olvasására, akkor a béke uralja az életünket. A <https://www.evangelium365.hu/> oldalon tájékozódhatnak a kedves olvasók a napi evangélium modern

eszközökről való eléréséről (e-mail, mobil alkalmazás).

Családi est

Miközben a család megerősítésén munkálkodunk, ne feledkezzünk meg a harmadik eszközről: a családi estről. Figyeljünk oda, hogy a családi est ne egyszerűen csak egy futógondolat legyen a rohanó nap végén. Ne hagyjuk, hogy a munkahelyi elvárások, a sport, a tanórán kívüli tevékenységek, a házi feladat vagy bármi más fontosabb legyen, mint az az idő, amit együtt töltünk otthon a családdal.

Templomlátogatás

A negyedik eszköz a templomlátogatás. A templom csak annak igazán fontos, akinek Isten is igazán fontos. A hívő embernek nagyon tud hiányozni az Isten háza. Számomra mit jelent a templom? Fájt-e valaha a hiánya? Az Istennel való találkozás helyének tartom-e? Természetesen soha nem lehet erőszak vagy erőltetés a templomba járás. Belső készítés, őszinte vágyakozás kellene, hogy legyen az emberben a templom utáni vágyakozás. Vajon miért nincs ez meg? Mi hiányzik? Nem a hitünkkel van baj? A templom, és mindaz, amit jelent, végtelen áldások forrása. Vajon hisszük-e ezt? Hiszük-e, hogy Krisztus, aki az út, az igazság és az élet, itt van velünk? A megtiszteltetés, hogy az egyház közösségére bízta magát: ez az Eucharisztia. S a templom az a hely, ahol közösségben, a hívek őt

ünneplik. Ahol imádkoznak önmagukért, egymásért, a hazáért, Isten országáért. Isten hív, vár minden szentmisén!

Lelki útravaló – Örökség

Egy bizonyos hegyi faluban évszázadokkal ezelőtt egy nemesember azon gondolkodott, hogy milyen örökséget hagyjon a falu lakóinak. Végül eldöntötte, hogy templomot épít hagyatékként. A templomépítés tervét titokban tartotta egészen a befejezésig. Amikor az emberek összegyűltek, csodálkoztak a templom szépségén és tökéletességén. Sok dicsérő megjegyzés után egy jó megfigyelő megkérdezte: - "De hol vannak a lámpák? Miként világítják meg a templomot?" - Anélkül, hogy válaszolt volna, a nemes rámutatott a falon lévő lámpatartókra, aztán minden egyes családnak adott egy lámpát, hogy vigyék magukkal az istentiszteletra és függeszték fel a falra: - "Valahányszor itt vagytok, az a hely, ahol ültök, világos lesz - felelte a nemesember. - Amikor pedig nem lesztek itt, az a hely sötét lesz. Amikor távol maradtok a templomtól, Isten házában bizonyos része sötétben marad."

Vajon a mi lámpásunk meg van gyújtva? Hányszor marad sötétben Isten háza, miattunk? Azon a helyen világítunk, ahová Isten helyezte minket? Ha a megfelelő helyen világít életünk, akkor igazi a mi Krisztus várásunk.

Keresztúti ájtatosság

A katolikusok különösen nagybőjt idején odaadó buzgósággal végzik a keresztutat. Minden templomban megtalálható a szenvedéstörténet 14 állomását megjelenítő, művészi vagy egyszerű kivitelű keresztút. Ezek az ábrázolások felidéznek a jeruzsálemi Via Dolorosát, azt a valóságos utat, amelyet Jézus végigjárt a keresztre feszítéséig. "Ő keresztjét hordozva kiment az úgynevezett Koponyahelyre". (Jn 19,17) Már a középkorban táblákat helyeztek el az út egy-egy pontján. Az 1600-as években alakult ki a 14 állomás. (Ma már sok helyen a 15. állomással, a dicsőséges feltámadás felidézésével fejeződik be a keresztút.) Jeruzsálemben a ferences

atyák vezették be a hívő közösség számára ezt az ájtatosságot. A keresztúti ájtatosság elterjedése is a ferenceseknek köszönhető.

A keresztút állomásait sok helyen a templomokon kívül is felállították, leggyakrabban a temetőhöz vezető úton vagy meredek hegyi utakon. Ezeket nevezzük kálváriának. A híres búcsújáró helyeken művészi szoborcsoportok vagy domborművek jelenítik meg Jézus szenvedésének és halálának történetét. (Lourdes, Medjugore, Fatima, Csíksomlyó stb.)

A keresztúti ájtatosságnak különféle formái vannak. Lehet egyénileg is végezni, meg-megállva egy-egy jelenetnél, felidézve az ábrázolt eseményt, közben elmélkedhetünk Jézus áldozatán és azt egybevethetjük saját életünkkel. A közösségben végzett keresztúti ájtatosság során

meghatározott keretek között általában valaki felolvassa a stációhoz kapcsolódó elmélkedést, majd a résztvevők csendben imádkoznak. Az állomások között énekelve tesz meg az utat. A keresztúti ájtatosságot nem csak nagyböjtben lehet végezni. A nagyböjt időszaká-

ban a hívek közösen imádkozzák a keresztúti ájtatosságot. Minden stációnál, és életünk minden állomásánál ki kell mondanunk: "Imádunk téged, Krisztus és **áldunk** téged, mert szent kereszted által megváltottad a világot!"

Lelki gyakorlat

A nagyböjti időszak kiváló lehetőség arra is, hogy lelkiismeretünket alaposan megvizsgálva, valamint bűnbánatot tartva készülhessünk a Feltámadás ünnepére. Egyházközségeink **közös lelki gyakorlata Jászsószentgyörgyön** lesz, 2019. **április 1-2-3-án, (hétfő, kedd, szerda)**. Mindhárom nap 17.00 órától gyóntatás, majd este 18.00 órakor szentmise keretében tart nagyböjti lelkigyakorlatot Marti József bujáki plébános. A háromnapos imádságos elmélyülésre várjuk a kedves híveket!

Tavaszi imádság

Tavaszi! Színek, fények, illatok!
Simogató, meleg sugarak.
Zsendülő vetések közt járhatok
felhőtlen, kék ég alatt.

Bimbók bomlanak a fákon, bokrokon...
orgonák nyílnak nemsokára.
S tavaszi reménnyel vágyakozom
"Krisztus jó illatára".

Élő Krisztus, végy lakozást bennünk!
Virágok illatoznak szerteszét.
Segíts a Te jó illatoddá lennünk!
Árasztani szíved szeretetét!

Mert az megújult életekből árad,
s minden virágillatnál édesebb.
Felüdül tőle a fáradt,
begyógyul tőle a seb.

Megszépül tőle az élet,
könnyűvé lesz a nehéz.
A szív boldog tavaszra ébred,
segíteni mozdul a kéz.

Meghívó

A 2020-ban hazánkban megrendezésre kerülő Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra sokféle lelki programmal készülhetünk. Egy-egy helyi egyházközség is színhelye a különféle programoknak, lelki találkozónak. (A Kongresszus előkészületeiről a www.iec2020.hu oldalon folyamatosan tájékozódhatunk.) A felkészülés jegyében a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének jászsószentgyörgyi csoportja szervezésében **dr. Ternyák Csaba egri érsek atya** tart előadást, melyre ezúton szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt.

Időpont: 2019. április 9. kedd este 18 óra

Helyszín: Jászsószentgyörgy Faluház

Kegyelemben gazdag, erőt adó
HÚSVÉTI ÜNNEPEKET kíván
az Egyházközség Képviselő-
testületének
és munkatársainak nevében:
Tamás atya

Búcsúzunk...

*„Kezdjetek el élni, hogy legyen mit mesélni
Majd az unokáknak, mikor körbeállnak
Mikor körbeállnak, az ágyadon ugrálnak
Hogy legyen mit mesélni, kezdjetek el élni!”*

Egy olyan dal soraival búcsúzunk, melyet oly gyakran dúdoltál, s mindig felhívtad a figyelmünket a dal-szöveg lényegére: „Kezdjetek el élni, hogy legyen mit mesélni...” – oly sokszor emlegetted, s most mégis te vagy, aki elmentél, s itt hagyta minket, családot, barátokat, az iskolát.

Nehéz szavakba önteni ilyenkor azt, hogy mit érez az ember. A kirándulások szervezése után most már megpihen a lelked, s ezt az utat már magányosan folytatod tovább...

Ilonka Zoltán 1955. augusztus 28-án született Jászberényben. Iskolai elvégzése után 1972-ben még géplakatosként dolgozott, innen ered a technika iránti szeretete.

Közben leérettségizett, majd 1985-ben Jászberényben a Tanítóképző Főiskolán végzett tanítói szakon. Felesége, kollégái hatására lépett a tanítói pályára. Pályája kezdetén a Tápiósági Általános Iskolában tanított. Kollégái szerették, tisztelték, utolsó pillanatig érdeklődtek felőle.

1989-ben Szegeden, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán, technika szakon szerzett tanári diplomát. Ettől az évtől kezdve 20 évig tanított Jászberényben, a Bercsényi Általános Iskolában. Ebben az intézményben igazgatóhelyettesként is tevékenykedett, illetve több mint egy évtizedig volt a Sportcsarnok vezetője. Annak a Sportcsarnoknak, melynek felújításában és az új szárny felépítésében oroszlanrészt vállalt.

1999-ben elvégezte a Köznevelési vezető képzést. 2010-ben életének újabb állomásához érkezett. Tápiógyörgyén megválasztották iskolaigazgatónak, majd társultak iskolánkkal. A boldogházi igazgatói beosztása is innen ered, mivel a két tagintézmény együtt került az akkori KLIK-hez.

Itt Jászboldogházán fontos feladatának tekintette és szívügyének érezte, hogy szép, barátságos, modern környezetben tanulhassanak diákjaink. Így igazgatósága alatt különböző pályázatok, Tankerületi és Önkormányzati segítséggel készült el a műfüves pálya, a Tornacsarnok teljes felújítása, az iskola külső szigetelése és festése, a belső burkolat cseréje, az udvar rendezése.

**Ilonka Zoltán
1955-2019**

Nagy álma volt, ahogy ő emlegette mindig, egy „fedett foglalkoztató”, ahol akár tanórákat is lehet tartani. Sajnos ennek az elkészítését – átadását már nem élte meg...de valahol az égiek között biztosan büszke lesz rá, amikor átadásra kerül.

Nagyon fontos volt számára a család. Mindig nagy büszkeséggel mesélt feleségéről, a sikereiről és két gyermekéről, Zsuzsáról és Zoliról. Nekünk, kollégáknak és szülői értekezleteken a szülőknek is sokszor és kiemelten hangoztatta a család fontosságát. Imádott utazni, kirándulások, táborokat szervezni. Igazgatósága alatt a 7. osztályos tanulóink általa jutottak el a „Határtalanul” program keretében Erdélybe és a Felvidékre. Erdély a szíve csücske volt...hatalmas lelkesedéssel tudott tanulóinknak mesélni az erdélyi emberek életéről, történelméről. Szinte minden szegletét ismerte.

Az ő nevéhez fűződik a „Barátságkupa” is, melyben négy ország, Szlovákia, Ausztria, Csehország és Magyarország diákjai minden évben az adott országok egy-egy településén – minden évben máshol – találkoznak egy barátságos sportverseny céljából. Sajnos, az ez évi találkozó már nélküle fog lezajlani...

Alsós és felsős tanulóinknak közös kirándulást szervezett a Mátrába.

Zoli bácsi szavaival élve: „Szervezési készség, átláthatóság, egyszerűség jellemez, nem szeretem túl bonyolítani a dolgokat”. Ez valóban így volt. Számára az emberség és segítőkészség volt a legfontosabb, valamint a természet és a vallás állt hozzá közelebb, mint a modern technológia csodái és a számítógép.

Az utóbbi két évben nagyon várta a nyugdíjazását. Óriási tervei voltak szerető felesége, Zsuzsa társaságában. Sútakat tervezett, a nyugdíjas klubbal a Mátrába szeretett volna menni, iskolánkat segítette volna továbbra is a „Határtalanul” program szervezésében...nem így történt. Rövid, de súlyos betegsége győzedelmeskedett felette, szervezete feladta a harcot, és egyedül indult el a számára ismeretlen felé...

*Igazgató Úr! Zoli bácsi! Isten veled!
Nyugodj békében!*

*a Mátyás Király Általános Iskola
tanulói, szülői közössége,
tantestülete és dolgozói*

Az Ezüstkör Nyugdíjasok és Magányosok Egyesületének a 2018-as évben végzett tevékenységéről...

Egyesületünk megalakulása óta, azaz 2003-tól a törvényszéki bejegyzést követően végez egyesületi munkát. E tevékenységgel kapcsolatos tudnivalókat számunkra a 224/2000 kormányrendelet szabályozza, azonban ezt a 175-ös 2011-es Kormányrendelet módosította. Ez a jogszabály meghatározza azt is, hogy aki ilyen tevékenységet folytat, köteles évente egy alkalommal számot adni a végzett munkáról. Egyesületünk ez irányú kötelezettségének február 3-án, taggyűlés keretén belül eleget tett. Ez alkalommal megtárgyalta

és elfogadta a 2018. évről szóló beszámolókat /gazdasági, tevékenységi, ellenőrzési bizottsági/.

A számviteli beszámoló hűen tükrözi, hogy az egyesület ez évben is a jó gazda gondosságával gazdálkodott, melyet az egyesület tagjai hozzászólásaikban ki is emeltek.

A fentiekben megjelölt rendelet értelmében a 2018. évi gazdasági mutatók az alábbiak szerint alakultak /1000 Ft-ban/:

B e v é t e l e k :			
1./ Előző évi pénzmaradvány	1.418	4./ Kirándulásra	25
2./ Adózók 1 %ból :	23	5./ Könyvelésre	20
3./ Tagdíjból bevétel:	32	6./ Banki kivét átvezetés	97
4./ Magán személyek hozzájár.	241	7./ Postaköltség	2
5./ Banki kivét átvezetése	97	8./ Kegyeleti díjakra	6
Összesen:	1.811	9./ Rendezvényekre	23
		10./ Irodaszerekre	2
K i a d á s o k :		11./ Csillagvirág kórus kiadására	20
1./ Autóbusz költségre	103	12./ Névnepokra	22
2./ Bank költségek	3	Összesen:	331
3./ Életet az éveknek tagdíj	8	Év végi pénzmaradvány.:	1.480

Az egyesület a munkáját éves munkaterv alapján végzi.

- A községben megszervezett rendezvényeken minden alkalommal részt vettünk, így pl. a Hagyományok hétvégéjén a Bartal-tanyán.
A községi Civil napon.
- A Jászok Világtalálkozójának megrendezésére Jászfényszaruban került sor, ahol szintén képviseltük közösségünket. Tagjaink a Csillagvirág kórossal felvonultak, és fel is léptek a rendezvényen.
- Részt vettünk a hármas kerületek kézi arató versenyén Jászágonban.
- Jánoshida nyugdíjas klubjával oda-vissza találkozót szerveztünk.
- Autóbuszsal kirándultunk Tiszakécskére és Berekfürdőre.
- Ez évben is megtartottuk az Elszármazottak Baráti Társaságával az éves szokásos találkozót.
- Szeptember hónapban ismét eltöltöttünk egy csodálatos ötnapos hétvégét Bogácson.
- Ebben az évben is sütöttünk lángost az augusztus huszadiki kenyérszentelés rendezvényre, és több alkalommal is a Tájháznál. Így a kilátogató vendégeket friss lángossal kínáltuk.

- Az idők világnapja alkalmából nyugdíjasainkat felkösztöntöttük.
- Megtartottuk egyesületi kereten belül a karácsonyi gyertyagyújtási ünnepséget.
- Részt vettünk a Faluvédő és Szépítő Egyesület által szervezett községi karácsonyi ünnepségen.

Egyesületünk elfogadta a 2018-as év beszámolóit a határozati javaslattal együtt. Az előterjesztett 2019-es munkatervvel és költségvetéssel is szintén egyetértett a tagság.

Egyesületünk ezúton mond köszönetet mindenkinek, aki valamilyen módon segítette működésünket. Külön köszönetet mondunk azoknak az egyéni vállalkozóknak, akik anyagilag is hozzájárultak az egyesületünk működéséhez. Számunkra ez visszaigazolást jelent, hogy szükség van a munkánkra, az időskorú lakosság összefogása érdekében.

Köszönet azoknak is, akik adójuk 1%-ának felajánlásával járultak hozzá az egyesület tevékenységéhez. A felajánlásokat ez évben is jó szívvel fogadjuk.

Adószámunk: 18837005-1-16.

*Orczi Imréné
Egyesületi titkár*

Faluszépítők hírei

Gondolatok a falu adventi ünnepségről

Immár a farsang időszakát éljük, most mégis arra kérem a kedves olvasókat, hogy tekintsenek egy kicsit vissza az elmúlt esztendő végére, pontosabban arra a decemberi vasárnapra, amikor a **Faluvédő és Szépítő Egyesület** sok lelkes segítővel közösen 8. alkalommal rendezte meg a „**falu karácsonyát**”, ami településünk értéktárában is helyet kapott.

A Szent Vendel parkban közösen hangolódhattunk rá az év legszebb ünnepére. Szokásos módon a zömében helyi kézművesek, árusok kirakodásával kezdődött a délután. Ilyenkor mindig nyilvánvalóvá válik, hogy mennyi kreatív és ügyes, ötletes ember él Jászboldogházán, akik portékáikkal elvarázsolják a nézelődőket - a leendő vásárlókat.

Az ünnepi műsort **Kovácsné Lajos Krisztina és Molnár László** népzeneész vendégeink előadása nyitotta meg, akik Jászberényből érkeztek hozzánk. Mindkettőjük életét régóta átszövi a magyar népzene szeretete, tisztelete. Krisztina népdalénekesként, László hangszeres zenészként mélyíti tudását. A Jártató Zenekarban és más formációkban évek óta együtt muzsikálnak. Hiszik és élük is Kodály Zoltán szavait: „Aki zenével indul az életbe, bearanyozza minden későbbi tevékenységét, az életnek olyan kincsét kapja ezzel, amely átsegíti sok bajon!” Előadásukban adventhez köthető zenei összeállítás volt hallható, több dalt egy csodálatos hangszer, a tárogató kíséretével mutattak be. Hálásak vagyunk, hogy elfogadták meghívásunkat, és emelték az ünnep fényét.

Ezt követően **Szűcs Gergelyné**, a Faluvédő és Szépítő Egyesület elnöke osztotta meg velünk gondolatait, ebből idéznék pár mondatot: „*Advent a szentestére és a karácsonyra való felkészülés bensőséges időszaka, amikor ünneplőt ölt a mi kis falunk is, melynek ilyenkor megváltozik a hangulata, ezt a hangulatot erősítve szeretnénk átadni Önöknek ünnepi műsorunkat.*”

A további fellépők között községünk mindegyik korosztálya képviselve volt kicsiktől a nagyokig. Elsőként az **óvodások** léptek színpadra: a Vuk csoport szívet melengető, kedves kis műsorát élvezhettük. Köszönjük a két óvó néni, Rácz Béláné és Baranyi Béláné, valamint a dajka néni, Pócz Imréné felkészítő munkáját.

Ezután **Szűcs Lajos polgármester úr** köszöntő szavai

hangzottak el, majd meggyújtotta az adventi koszorú 3. gyertyáját.

Felemelő érzés volt hallgatni a **Csillagvirág kórus** összeállítását, melyet szintetizátoron kísért Nyitrai István, községünk kántora. Az előadást az **iskolások** élő betleheme varázsolta még hangulatosabbá. A diákok verses, zenés összeállítással is készültek, ezúton köszönjük lelkesedésüket és felkészítő tanáruk, Muhariné Szőke Bernadett munkáját.

Végül ismét népzeneész vendégeink foglalták el a színpadot, s nyújtottak különleges zenei élményt a jelenlevőknek. A műsor zárásaként következett a kalács és szaloncukor kínálása. Köszönjük mindenkinek a sok munkát, időt, amit arra áldoztak, hogy ez a rendezvény létrejöhesse, és hálásak vagyunk a felajánlásokért, amivel támogattak minket.

Szűcsné Marika búcsúzóijában megemlítette, hogy **kapni jó, de adni még jobb**. Ebben a kijelentésben sokkal több rejlik, mint gondolnánk, olyan erő lakozik benne, mellyel bármi elérhető, csak szeretet és tenni akarás szükségeltetik hozzá.

Köszönetünket szeretnénk kifejezni a konyha dolgozóinak, hogy a hidegben felmelegítettek minket egy kis forralt borral és forró teával, Gerhát Károly tanár úrnak és Babinyecz Jánosnak a hangosításért és a fotózásért, Szűcs Lajos polgármester úrnak, az önkormányzat dolgozóinak és a közmunkásoknak, valamint az iskola dolgozóinak, hogy segítettek az előkészületekben és a lebonyolításban egyaránt, Matók Péternek a világításért, a Polgárőrségnek, hogy vigyáztak a rendre, s végül, de nem utolsósorban egyesületünk tagjainak, akik önzetlen munkájukkal ezúttal is igyekeztek széppé tenni közös ünnepünket.

A Faluvédő és Szépítő Egyesület nevében:
Berkó-Fejes Györgyi

Tájékoztatás

Tisztelt Lakosság!

2018 őszén elindult egy kezdeményezés, aláírást gyűjtöttünk.

A Jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület képviseletében a jászboldogházi lakosok megbízásából - az Önkormányzat részéről Szűcs Lajos polgármester úr támogatólevelével - azzal a kéréssel fordultunk a MÁV-START Zrt. Üzemeltetés általános vezérigazgató-helyetteséhez, hogy szíveskedjék indítványozni Jászboldogháza község vasúti peronjának átalakítását, illetve magas peron létesítését a könnyebb felszállás érdekében.

A levelünkben foglaltakat megvizsgálták, és a következő állásfoglalást adták.

Az infrastruktúra nagyobb mértékű átépítéséig a kérés teljesítésére nincs lehetőség. Jászboldogháza-Jánoshida állomás átépítése vagy peronépítés a MÁV beruházási terveiben jelenleg nem szerepel.

Az alacsony padlós szerelvények Szolnok-Hatvan viszonylatban, munkanapokon történő közlekedtetésével kapcsolatban az alábbiakról tájékoztattak.

A korszerű motorvonatokat továbbra is csak csúcsidőn kívül, jelen esetben hétvégén van lehetőségük Szolnok-Hatvan viszonylatban közlekedtetni.

A fentiek ellenére pozitívként értékelhető - tudtuk meg a vezérigazgató-helyettes úrtól -, hogy a vasútállomás folytatja a járműbeszerzéseket, melynek keretében **2019. év végétől** állnak forgalomba az első emeletes vonatok. A 40 db KISS motorvonat budapesti elővárosban történő üzembe állítása természete-

sen máshol is érezteti majd hatását, hiszen általa korszerű járművek, így az **alacsony padlós FLIRT motorvonatok kerülhetnek át más vasútvonalakra, pl. a Szolnok – Hatvan viszonylatra, javítva a szolgáltatás színvonalát.**

Kérésünk alátámasztására több mint 800 lakossági aláírást gyűjtöttünk össze, ami Jászboldogháza lakosságának több mint egyharmada. Ezúton köszönjük mindazoknak, akik aláírásukkal támogatták a kezdeményezést. Sajnos jelenleg a MÁV START Zrt. általános vezérigazgató-helyettes tájékoztatása szerint nincs lehetőség a kérés teljesítésére. Ez ügyben legkorábban 2019. év végétől, 2020-21-ben várható változás.

Tisztelettel:

Faluvédő és Szépítő Egyesület

Tisztelt Adófizető!

Örömmel és köszönettel vennénk, ha Ön úgy döntene, hogy személyi jövedelemadójának **1 %-ával** a Jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület tevékenységét támogatná.

Tisztelettel köszönjük előző évi felajánlását, mellyel segítette terveink megvalósítását. Adataink, melyet Jászboldogháza honlapján, a Faluvédő és Szépítő Egyesület oldalán is megtalál:

A kedvezményezett neve:

Faluvédő és Szépítő Egyesület Jászboldogháza

A kedvezményezett adószáma:

18831865-1-16

Ha Ön önadózó, kérjük, adóbevallásával együtt küldje el rendelkező nyilatkozatát a NAV részére.

Ha Önnek nem áll módjában 1 %-ot felajánlani, de szívesen támogatná az egyesületet bármilyen csekély (vagy ha teheti nagyobb) összeggel, ezt megteheti személyesen, vagy a helyi Takarékszövetkezetben a **Jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület** számlájára befizetett összeggel.

Bankszámlaszámunk: 69500194-11-021591

Támogatását előre is köszönjük!

Tisztelettel

Faluvédő és Szépítő Egyesület Jászboldogháza

60 éve alakult meg az Aranykalász Termelőszövetkezet

A Szolnok Megyei Néplap 1959. február 22-i száma a következő hírrel jelent meg: „Nagy esemény színhelye volt Jászboldogháza február 17-én. Új, hármastípusú termelőszövetkezet alakult 15 taggal, közel 100 kat. hold földterülettel. A jászboldogházi egyéni gazdák megértették az idők hívó szavát. A vasárnapi falugyűlés után, melyet Csótó István elvtárs, a megyei tanács elnökhelyettese tartott meg, összegyűltek, és döntöttek. A nagyüzemi gazdálkodás alapján művelik meg ezután a földjüket. Az alakuló gyűlésükön Konkoly Bélát - tekintélyes középparasztot - választották meg elnöküknek. Azt a Konkoly Bélát, akit a jászboldogházai, de a környék községeinek egyénileg dolgozó parasztjai és termelőszövetkezetei is úgy ismernek, mint kiváló állattenyésztőt. Az alakuló gyűlésen úgy döntöttek, hogy termelőszövetkezetüket napokon belül 1000 holdassá fejlesztik. Minden becsületes dolgozó parasztnak a termelőszövetkezetben van a helye – így fejezte be Konkoly Béla új tsz. elnök az alakuló közgyűlést.”

Ezt a korabeli újsághírt olvasva azt mondta nekem az

Korabeli plakát

egyik idős tsz-tag, hogy szó sem volt arról, hogy a boldogházi gazdák megértették volna az idők szavát. Egyyszerűen nem bírták tovább a rájuk nehezedő nyomást. Naponta, néha naponta háromszor is megjelentek az agitálók, akiket általában az ország más vidékeiről irányítottak ide. Látva, hogy nincs más lehetőség, hatalmas bizonytalansággal és aggodalommal adták fejüket a belépésre. Sokuknak az volt a kikötése, hogy csak akkor hajlandók aláírni, ha Konkoly Béla lesz az elnök.

1959. február 20-án Konkoly Béla vezetésével hivatalosan is megalakult a napjainkban is működő Aranykalász Termelőszövetkezet.

Előzmények: Az 1948-ban hatalomra került politikai csoport hitvallása az volt, hogy a szocializmus építésének egyetlen lehetséges módja az, amit és ahogy a Szovjetunió megvalósított. Az új társadalmi rendszert nem tartották összeegyeztethetőnek a magántulajdonon

alapuló kisparaszti gazdálkodással. A szélsőséges elveket valló politikai vezetés teljesíthetetlen követelményeket támasztott a parasztsággal szemben. A kezdeti időszakban – 1953-ig – erőltetett módon, diktatórikus eszközökkel történt a nagyüzemi módszerek bevezetése. Különös gondot fordított a hatalom a nagyobb földbirtokkal rendelkező parasztok tulajdontól történő megfosztására. Az így elkobzott földbirtokon az erőszakkal elvett állatállomány és gazdasági felszerelések juttatásával százával hoztak létre állami gazdaságokat, illetve kisebb téeszeket. Ezekbe a gazdaságokba elsősorban a szakértelem nélkül gazdálkodó nincstelen réteg lépett be a jobb élet reményében. 1949-ben Boldogházán is megalakult egy szövetkezet, ami az Új Élet nevet kapta, és erre is igazak voltak az előbbiek.

1953-ban nézeteltérés alakult ki az ország politikai vezetésén belül, aminek az oka elsősorban az addig létrehozott szövetkezetek sikertelensége, az országban kialakult élelmiszerhiány és a tömegek elégedetlensége volt. 1955-ig visszarendeződés történt, sokan kiléptek a tsz-ekből. 1955-ben azonban újra elrendelték a kollektivizálás régi módon történő folytatását, aminek az 1956-os forradalom vetett véget. Leverését követően az MSZMP KB 1958. december elején tartott ülésén határozott a téeszésítés harmadik hullámának elindításáról.

1959 elején elkezdődött a párt határozatának végrehajtása, s a vidéket, így Boldogházát is ellepték az agitálók. A boldogházi emberek különleges kapcsolatban voltak a földdel, nagyon ragaszkodtak hozzá. Az őseiktől örökölt földet nagy odafigyeléssel és szakértelemmel művelték. Természetesen eszük ágában sem volt áttérni a kollektív gazdálkodásra, inkább maradtak volna a maguk urai. Nem is volt könnyű dolguk a hatalom által ideküldött „elvtársaknak,” annak ellenére sem, hogy már egy erősen meggyötört, számos alkalommal kifosztott, megalázott gazdátársadalmat kellett meggyőzniük. A háború óta eltelt közel másfél évtized alatt folyamatos gazdasági és lelki terror alatt tartott parasztok idegei teljesen felörlődtek, ennek ellenére még mindig nagyon ragaszkodtak földjükhöz. Tudták, ha elveszik tőlük a földet, akkor úgy járnak, mint a hal, amikor a halastóból leengedik a vizet.

Az 1990-ben készült *Kényszerpályán is eredményesen* című, az Aranykalász Tsz-t bemutató kisfilm bevezetőjében a film egyik alkotója, dr. Konkoly Mihály volt főagronómus a következőket mondja a kezdetről: „Nem akart itt tsz-tag lenni senki, de ha már így kell lenni, hát aláírtunk. Jelszavunk az volt - dolgozzunk jól, és jól vesszük hasznát.”

Hogy a jelszóhoz mennyire tartották magukat, azt elárulja a szövetkezet 60 éves története.

A vezetők és a tagság olyan hatalmas lendülettel, tenni akarással fogott hozzá az új élethez, hogy már az alakulást követő második évtől egészen 1971-ig az ország tíz

*Kiváló termelőszövetkezet II. helyezésért
vándorzászló átvétel 1960*

*Pesti Kálmán, Pesti Kálmánné, Konkoly Béla tsz-elnök,
Majercsik Béla, Kukléta Jolán, Répás Pál*

legjobb szövetkezete között jegyezték az Aranykalászt. 1959 végére felépült az első istálló, 1961-62-ben kialakították a központi telepet. Bevezették a villanyt, bekötőtutatót építettek a vasútállomástól a központig, mélyfűrésű kútból vízvezetékekkel látták el a meglévő épületeket. Három fő ágazat működött: az állattenyésztés, növénytermesztés és a kereskedelem, melyek kiszolgálására volt egy erős műszaki bázis villanyszerelő, vízvezeték-szerelő, asztalos, kovács, autószerelő, gépszerelő csoport. Külön kell megemlíteni a nagy létszámú építőbrigádot, amely a sok-sok építkezés kivitelezését végezte. Az évek folyamán tovább épült a központi telep, műhelyek, gabonátároló színek, daráló, takarmánykeverő épült. Két 100 férőhelyes szarvasmarha istálló, 50 férőhelyes lóistálló, sertéstelep épült a központi majorban. Elkészült a baromfitelep 5.000 férőhelyes tojóházzal és egy 12.000 férőhelyes csibenevelővel.

Jászboldogháza területén az Aranykalászon kívül több kisebb szövetkezet is gazdálkodott. Ezek a szövetkezetek az évek során egyesültek az Aranykalással, így 1964-től az egész boldogházi határt az Aranykalász Tsz művelte. A szövetkezet fő tevékenysége az állattenyésztés volt, igen nagy gondot fordítottak a minőségi tenyésztésre. Szarvasmarhából három, sertésből kettő, juhból és lóból pedig egy-egy törzstenyésztet hoztak létre. A Tápióban felépült egy 400 férőhelyes tejtermelő tehenészeti telep, annak a 400 hektár legelőnek a szélén, melyen intenzív gyepgazdálkodást alakítottak ki (ma ezt a telepet pulykatelepként ismerjük). A központi majorban a már meglévő két 100 férőhelyes istállóhoz hozzáépítéssel elkészült egy 400 állásos tejelő tehenistálló, mellette a borjúnevelő, illetve elető istállóval, valamint egy tejfogadó, illetve kezelő épülettel. A juhászat is fejlődött, a juhokat a csikosi majorban, a 60-as telepen, valamint a Bartal-tanyán tartották. Azon a Bartal-tanyán, ami ma már a hagyományok hétvégeje révén ismert messze földön. A Baranyi-féle majorban két lépcsőben felépült a hizómarha telep, ahol az or-

szágban elsőként vezették be a mélyalmos, kötetlen bikahízalást. Az itt nevelt hízott bikát szívesen vásárolták az olasz és osztrák vevők. Az 1960-as években még tanyákon kihelyezve is voltak állatok, pl. juhok, libák, csirkék, lovak – ezeket általában az adott tanyán élő család gondozta, de voltak a tsz tulajdonában is nagyobb méretű régi tanyai istállók, ahol kisebb létszámú állatokat helyeztek el. Ilyen volt a régi Papp-tanya, a Zsuzsi-tanya, a Baranyi-tanya, Mizsei-tanya. Óriási jelentőségű beruházás volt a 20 kilométer szilárdburkolatú út megépülése, ami a csikosi, a tápiói, valamint a sóshidai részt „hozta közelebb” a faluhoz. A Csíkosban közben felépült az üszőnevelő telep két új típusú istállóval és egy vízművel. Ma már ez az egykor szebb napokat megért major üresen, igen lepusztult állapotban várja sorsa fordulását. Úgy tudni, tulajdonosa értékesíteni szeretné...

Tehenészek fejéshez beöltözve – 1961

A központi telepen a növénytermesztés kiszolgálására elkészült egy, a 70-es évek elején korszerű és nagy teljesítményű gabonatisztító és szárító berendezés, valamint egy vetőmag kikészítő gépsor. Itt kell megemlíteni, hogy gabonafélékből 1964 óta vetőmag előállító üzem a szövetkezet. A vezetés mindig nagy gondot fordított a géppark folyamatos megújítására. Hosszasan lehetne sorolni azt a rengeteg új gépet, amivel a növénytermesztést fejlesztették, a talajművelés, a szálaskarmány betakarítás vagy a növényvédelem területén. Számítalan új gépet – mint például az akkoriban Magyarországon újdonságnak számító forgódobos fűkaszt – itt tesztelt a gyártó vállalat a sorozatgyártás megkezdése előtt. Erre kiválóan alkalmas volt a tápiói öntözött legelőn intenzív körülmények között nevelt, szinte embermagasságúra nőtt fű, illetve a nagy táblákon telepített lucerna növedéke. A Tápióban létrehozott gyepgazdálkodást sok hazai és külföldi látogató megcsodál-

*Cukorrépa öntözése 1964-ben
id. Szűcs Gergely*

ta. Szinte hetente érkeztek külföldi látogatók, köztük német és holland csoportok. A betonoszlopokra kiépített villanypásztor és a szarvasmarháknak a legelőn ivóvizet biztosító több tíz kilométeres vízvezeték hálózathoz hasonló nem sok helyen működött az országban. Mára a tápiói legelőket visszavette a természet, az évente egyszeri kaszálás túl a természetes állat és növényvilágnak biztosít élőhelyet. Natura 2000 természetvédelmi területként a Hortobágyi Nemzeti Park felügyelete alá tartozik.

A központi gépteleppel szemben, az Alkotmány utca másik oldalán lévő egyhektáros telken a 70-es évek elején felépült a szövetkezet központi irodája, amit *üzemháznak* is hívtunk. Mint említettem, volt egy harmadik főágazat is, a kereskedelem. A legnagyobb egység Budapesten, az akkori Élmunkás téri piacon működött, ami 16 fős létszámmal komoly forgalmat bonyolított le.

A háztáji állatállomány takarmányigényének kielégítésére először a központi daráló épületében működött terménybolt. Később a mai Széchenyi utca végén felépült a darálóval is ellátott háztáji táp- és takarmánybolt, itt vásárolták fel a háztájiban megtermelt zöldséget, tojást is, amit hetente szállítottak a pesti elárúsító helyre. A 80-as évekre komoly ágazattá fejlődött a háztájiban folytatott termelés is. A szövetkezet integrálásával több száz szarvasmarhát és sertést neveltek az ottani kis gazdaságokban a tagok és kívülállók egyaránt. A Petőfi utcában, a mai pékáru bolt helyén húsboltot működtetett a szövetkezet. Az irodaház alagsorában pedig klubhelyiséget alakítottak ki büfével, ami népszerű volt az esténként a munkában elfáradt, kiszomjazott dolgozók körében, de volt itt a biliárdtól a sakkig többféle szórakozási lehetőség. Helyet adott a pinceklub sok munkahelyi rendezvénynek is, ilyenek voltak az éves közgyűlést megelőző kisebb csoportgyűlések, vagy a nőnap ünnepségek, névnapok, bankettek.

1964-ben vágóhidat is építettek, ami áruval látta el a budapesti elárúsítóhelyet, illetve a helyi húsboltot. A növénytermesztési ágazaton belül sok éven keresztül kertészet is működött. Az úgynevezett felsőkertészetben fűthető üvegházak is rendelkezésre álltak. Szabad-

földi paprika- és paradicsomtermesztést pedig az Árpád utca beépítetlen oldalán lévő földterületen folytattak. A kertészet által megtermelt zöldséget is főleg a budapesti árudában értékesítették. A túl a tápiói részen néhány évig dinnye- és dohánytermesztés is folyt.

Az 1980-as években több mint ötszáz tagja volt a szövetkezetnek, melyből 250 fő volt az aktív, a többi nyugdíjas. Ebben az időszakban 4700 hektár területen – melynek kb. 30%-a gyeper – folyt a gazdálkodás. A szövetkezet vezetése nagy figyelmet fordított a tagok művelődési és kulturális igényeinek kielégítésére is. Saját autóbust vásároltak, amivel színházlátogatásokat, kirándulásokat szerveztek. Minden évben ellátogattak a hortobágyi lovas napokra, a budapesti nemzetközi vásárra, ahol az Aranykalász Tsz mint kiállító is részt vett. A helyi községi sportélet is mindig számíthatott a szövetkezet támogatására.

A szövetkezet történetében persze voltak szomorú ese-

Szalmahúzás Lanz-Bulldog traktorokkal 1965

mények és nehéz időszakok is. A legragikusabbak voltak azok az üzemi balesetek, amelyek két esetben fiatal életet követeltek. Sajnos, előfordultak olyanok is, amelyek egy életre szóló rokkantságot okoztak. Nehéz időszak volt az 1963-as árvíz, amikor 228 családot kellett kilakoltatni nagyon rövid idő alatt. Ezeknek a családoknak a döntő hányada tsz-tag volt, gondoskodni kellett lakhatásukról, hiszen nagyrészüknél a tanyája összedőlt. Szomorú esemény volt az 1965 januárjában történt véletlen takarmányozási hiba (takarmány kiegészítő túladagolás), aminek következtében 54 nagy értékű szarvasmarha pusztult el néhány óra alatt. Nagy károkat okozott az 1965-ös, 1968-as, 1972-es száj- és körömfájás járvány is az állattenyésztésben. A növénytermesztés sikereit is beárnyékolta időnként rendkívüli aszályok, és ennek ellenkezője is előfordult. A vidéki ipar fejlődése által kialakult munkaerőhiány is súlyos gondokat okozott a nyolcvanas években elsősorban az állattenyésztésben, amit az ország más vidékéről hozott vendégmunkásokkal próbáltak enyhíteni, többkevesebb sikerrel.

Összességként elmondhatjuk, hogy annak ellenére, hogy kényszerből alapították meg a szövetkezetet, az eltelt 31 év alatt odaadó, becsületos munkával létrehoztak egy működő nagyüzemet, ami megélhetést biztosí-

Sertéstelepen 1971-ben
Muhari János, Bózsó Pál, Burka Pál

tott sok boldogházi és környékbeli településen élő családnak. Felépítettek rengeteg gazdasági épületet, műhelyt, komplett majorokat, irodaházat, kövesutat.

A közös gazdaság felépítése mellett vagy vele párhuzamosan felépült egy új település is. 1959-ben, amikor elkezdődött a közös gazdálkodás, az emberek döntő része tanyákon élt. Eltelt néhány év, a tanyavilág szinte teljesen eltűnt, Jászboldogháza pedig kiterelbényesedett, felvette mai arculatát. Konkoly Béla 27 évig, 1986 januárjáig, nyugdíjba vonulásáig volt elnöke a szövetkezetnek, majd két hónap múlva március 28-án rövid szenvedés után elhunyt. Konkoly Béla nyugdíjba vonulása után 1986-tól az 1992-es átalakulásig Gaál Ferenc vezetésével működött a szövetkezet.

1990-ben, 31 év után jött egy új rendszer, ami lehetővé tette mindenki számára, eldöntse, hogy **megy vagy marad** a szövetkezetben. Ennek határidejét 1992. július 31. napjában határozta meg a törvény. A határidőig 90 fő jelentette be kilépési szándékát. Az Aranykalász Tsz 1992. december 4-én tartotta meg az átalakuló közgyűlést. Ezzel lezárult egy korszak, és elkezdődött egy másik a szövetkezet életében. Az 1992. évi I. és II. törvény új alapokra helyezte a szövetkezetek működését. A földet, mint legfőbb termelőeszközt magántulajdonba helyezte. Az addig létrehozott és felhalmozott vagyont pedig felosztotta. Létrejött a magántulajdonon alapuló, de mégis közös gazdálkodási forma.

Mint az előzőekben említettem, három évtized után a politika újra döntés elé állította a parasztságot – igaz, most kényszer nélkül. Sokan döntöttek a kilépés mellett. A távozók megkapták az üzletrészüknél megfelelő vagyontárgyakat, ami épületeket, gépeket, állatokat és sok egyéb eszközt jelentett. Megmaradt az eddiginél egy lényegesen kisebb, de működőképes vagyoncsoport, amit a maradó tagság működtet tovább napjainkban is. Az átalakulás után Váradi Csabát választotta elnöknek a tagság. Néhány évig két ágazatban, növénytermesztésben és állattenyésztésben folyt a gazdálkodás, illetve egy harmadik ágazat is beindult, a szolgáltatás. A következő választáskor dr. Pap Béla lett az

Aranykalász Tsz elnöke, majd lemondása után, 2000-ben Menyhárt Károly kapott bizalmat az elnökségre. Napjainkban egy főágazattal, növénytermesztéssel foglalkozik a szövetkezet, amit kiegészít a szolgáltatás. Jelenleg valamivel több mint 1500 hektár bérelt földterületen gazdálkodunk, amiből 1200 hektár a szántó, a többi legelő. Az 1200 hektár szántó nagyon sok kis parcellában, szétszórtan helyezkedik el, ami művelés szempontjából nem előnyös. Az ingatlanok közül a szövetkezet tulajdonában van a központi géptelep a gabonátárolókkal, szárítóval, tisztítóval együtt teljes egészében, valamint az irodaház és a Széchenyi utcai volt takarmánybolt.

A tsz neve 1992. december 4. óta: **Jászboldogházi „Aranykalász” Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Szövetkezet.**

2019. február 20-án hatvan éve annak, hogy 15 fővel megalakult az Aranykalász Termelőszövetkezet. Eb-

ből az alkalomból készült ezen visszaemlékezés - a teljesség igénye nélkül.

Végezetül, egy személyes történet az emlékezés írójától:

Nagyapámat 1959-ben 73 évesen a már emlegetett agitálók próbálták meggyőzni arról, hogy írja alá a belépési nyilatkozatot, amire makacs jáász emberként nem volt hajlandó. Azt mondta a fiának, ha úgy gondold, írd alá helyettem, de én biztos, hogy nem teszem meg. A fia - az apám - aláírta. Beadták a család földjét, a két lovat, a kocsit, az egyéb eszközöket, tsz-tagok lettek. Nagyapám mindig kritizáló figyelemmel követte a szövetkezet gazdálkodását. Elmondhatom, hogy soha nem lett pártolója a szövetkezeti munkának, sőt az egész rendszernek sem, de a 60-as évek vége felé már elismerte, hogy azért sokra vitte az Aranykalász. Azt mondta: elég jól ki van ez találva, sok előnye van a közös gazdálkodásnak, de azért van egy nagyon nagy hátránya is, mégpedig az, hogy a benne lévők közül senkinek nem a sajátja. Én akkor gyerekként nem értettem, hogy miért mondja ezt. Az élet úgy hozta, hogy én is az Aranykalász tagja lettem, és a szövetkezetben eddig eltöltött 47 év alatt jó néhányszor eszembe jutott a nagyapám mondása.

Az írásban szereplő adatok és történések visszaidézésében segítségemre volt:

1. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Levéltár dokumentumai -1959.
2. Besenyi Vendel: „Arc a félmúltból. Konkoly Béla” című írása a Jászsági Évkönyvben, 2003.
3. „Kényszerpályán is eredményesen” című film, melynek egyik alkotója dr. Konkoly Mihály, 1990.

Jászboldogháza, 2019. február 20.

Szűcs Gergely

SPORTBÁL - 2019

2019. február 2-án rendezte meg a Jászboldogházi Sportegyesület hagyományos Sportbálját. Mindenki kivette a részét az előkészületekből: óvodások, alsó- és felső tagozatos focistáink, ifisták, felnőtt játékosok, barátnők, szülők...mindenki azért dolgozott, hogy minél jobban sikerüljön a bál.

Az általános iskolások fellépése után a rákóczipfalvai Dalma Dance Club mazsoretesei mutatták be táncukat.

Díjazásra kerültek a 2018-as év legjobb játékosai is.

Viller József az U-7, Endrődi Anna az U-9, Kisbalázs Bence az U-11, Bozsó Milán az U-14, Gellérffy Patrik pedig az U-19-es korosztály legjobbjá lett. A legjobb kapus díját Sas Zsolt kapta, még Endrődi Máté szorgalmáért részesült elismerésben. A legjobb felnőtt játékos díját Gömöri Bálint érdemelte ki.

Ezután következett egy freestyle bemutató, és a labdazsönglörködés után szolgálták fel egyesületünk tagjai az Öregfiúk csapata által elkészített finom vacsorát. A hangulatról a Pezsgő zenekar gondoskodott.

Szeretnénk megköszönni mindenkinek, aki bármivel is hozzájárult, hogy elérjük célunkat, és sikerüljön megteremteni az önerőt a nyertes pályázatunkhoz.

Hajrá Boldogháza!

Bodor Máté

Foto: Babinyecz J.

Foto: Babinyecz J.

A legjobb felnőtt játékos Gömöri Bálint

Foto: Babinyecz J.

Jászboldogháza Települési értéktára

(folytatásokban)

5. Kulturális örökség

1. Konkoly Béla (1919–1986) munkássága

Konkoly Béla egész életét a köznek, a közösségnek áldozta. Jelentős és elvitathatatlan érdeme van Boldogháza Jászberénytől való elszakadásában, és az önálló község megalakításában. Az első képviselő-testületben törvénybíró, a termelési bizottság elnöke. 1948-ban kulákká nyilvánították, többször meghurcolták, megbüntették, de nem adta fel, továbbra is a boldogházi emberek érdekeiért harcolt, dolgozott. 1959-ben az Aranykalász Termelőszövetkezet elnökének választották. Vezetése alatt a szövetkezet elnyerte a Földművelésügyi Minisztérium örökös vándordíját, melyet akkor a legjobb eredményt elért állattenyésztő szövetkezet kaphatott meg. Konkoly Béla tagja volt a Magyar Agrártudományi Egyesület Országos Elnökségének és a Termelőszövetkezetek Országos Tanácsának.

Munkáját több kormánykitüntetéssel, hat esetben miniszteri kitüntetéssel ismerték el. Tulajdonosa volt a Munka Érdemrend arany fokozatának is. Az Aranykalász Szövetkezet vezetése mellett aktívan dolgozott Jászboldogházáért, kapcsolatait kihasználva a boldogházi határban aszfalt burkolatú utakat építettek, aminek előnyeit a mai napig élvezik a község lakói, illetve gazdálkodói. Helyi társadalmi tevékenységét is többször elismerték. 1983-ban Jászboldogházáért emléklappal jutalmazták a községért végzett munkáját. 1986-os nyugdíjba vonulása után rövid időn belül meghalt.

2. Nagy András (1928–2008) munkássága

Nagy András 1954-től volt Jászboldogházán választott képviselő. Előbb az oktatási és kulturális bizottság tagja, majd 1958-ban tanácselnök helyettes, VB. titkár. Ebben az időszakban kezdődött a közlekedés fejlesztése, járdák építése. Átadásra került a sportpálya, megnyílt az első önkiszolgáló bolt (a templommal szemben), óvoda létesült. Új kéttantermes iskola épült tanító lakással. 1963-ban őt választották a község első emberének, tanácselnökként irányította tovább Jászboldogháza fejlődését.

Megválasztása után szinte azonnal a település történetének leg súlyosabb természeti katasztrófájával kellett szembesülnie. A Csíkoszt és a Tápiót teljes területén előtötte az árvíz. Nagy Andrásnak komoly szerepe volt az árvíz utáni építkezések beindításában, egész utcák jöttek létre. Az új lakóházak sokasága teljesen új arculatot adott a településnek. Kiváló kapcsolatot ápolt az Aranykalász Tsz vezetőivel, amit a település fejlesztésének javára használtak ki. Munkássága alatt új postahivatal, gázcserelelep, villanyhálózat épült. A temetőben ravatalozót építettek, artézi kút, vágóhid, strandfürdő és a hattantermes általános iskola épülete is elké-

szült. A tanyákról beköltözött embereknek munkahe-lyeket próbált a községbe hozni, sikerrel. Ide települt a Fajtakísérleti Állomás, majd a Radiátorgyár is sok embernek adott munkát. 1971-ben lemondott a község vezetéséről, a Radiátorgyárban folytatta tevékenységét. Jászboldogháza vezetésében eltöltött 17 éve alatt nagyon sokat tett a falu, a község érdekében. Munkáját 1996-ban „Jászboldogháza Községért” díjjal ismerték el.

3. Papp Izabella munkássága

Papp Izabella Jászboldogházán született, és ma is itt él. Kisgyermekként átélte és megtapasztalta annak a történelmi kornak a félelmeit, mely Jászboldogházán abban az időben különösen érezhető volt (kulákküldözés, beszolgáltatás, kitelepítettek és befogadók kiszolgáltatottsága, megaláztatása).

Ezek a gyermekkorban átélt események meghatározták későbbi érdeklődési körét, egész munkásságát.

Az általános iskolát helyben, a gimnáziumi tanulmányait Jászberényben végezte. Ugyancsak Jászberényben tanítóképző főiskolát, Egerben történelem szakot végzett. 1987-ben elvégezte az Eötvös Loránd Tudományegyetem levéltár szakát. A múlt iránti érdeklődés és elkötelezettség tudatában jelentkezett a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Levéltárba, amelynek 26 évig volt aktív munkatársa. A levéltárban feladata volt a Jászkun Kerület iratainak rendezése, szűkebb kutatási területe pedig az 1848-as szabadságharc megyei iratainak rendezése. A levéltárban egy idő után természetes volt, hogy újságcikkeket, tanulmányokat kezdett írni.

A raktár számára egy kincsesbánya volt, amely Mátyás király oklevelétől napjaink dokumentumáig a titkok sokaságát őrzi. Egy szokatlan írással készült irat került a kezébe, melynek címe: A görögök eskütétele volt. Elkezdte kutatni ezt a területet. Ennek eredményeként született meg a Görög kereskedők a Jászkunságban című kötet, emellett több tanulmánya készült, és előadásokat is tartott ebben a témában. Három tanulmánya Görögországban is megjelent, ahol egy tanulmányúton is részt vett.

1986-tól, megjelenésétől rendszeresen publikált a levéltári évkönyvekben, ezen kívül múzeumi kiadványokban, országos folyóiratokban jelennek meg írásai. Egyik kedvenc folyóirata a Jász Múzeum kiadványa, a Redemptio, ebben is rendszeresen jelennek meg írásai, és felkérésre egyéb kiadványokba is ír. Kutatásai során mindig az emberi történetek érdekelték a leginkább, a személyiség szerepe egy-egy történelmi helyzetben. Írt Sipos Orbánról, a Jász Múzeum megalapítójáról, Kiss Pál '48-as honvéd tábornokról, Szentkirályi Móricz

jászkun kapitányról vagy Papp Mór nagykun kapitányról, és sorolhatnánk tovább.

A községünk önállóvá válásának 50. évfordulójára megjelent Évek könyvében Boldogháza történetéről írt, de a tanyakutatásban is megmutatta szakmai tudását. Emlékek a boldogházi tanyavilágról című könyvben közölte először a kitelepítettek és a befogadók névsorát. Ezek helyi kiadású könyvek voltak, hasonlóan a nagy elismerést hozó Törvényen kívül című könyvhöz, melynek Papp Izabella volt az összeállítója, szerkesztője.

2013-ban a Boldogházáról Elszármazottak Baráti Társasága elhatározta, hogy emléktáblát helyez el a vasútállomásunkon a kitelepítettek és a befogadók emlékére. Veliczky Józsefné, az egyesület vezetője arra kérte Papp Izabellát, állítson össze egy kiadványt. Mivel ekkor már több összegyűjtött anyag, fénykép állt a rendelkezésére, könyv lett belőle. Így ír erről: „Megtiszteltetés volt számomra, hogy bepillantást engedtek a múltjuk olyan emlékeibe, amelyről sokáig nem tudtak vagy nem akartak beszélni. Azt szerettem volna, ha a budapestiek emlékezése mellett a befogadó családok történetét is megörökítjük”. 2013. szeptember 14-én került sor az emléktábla avatásra, és a könyv bemutatására, ahol az egykori kitelepített és befogadó családok, illetve leszármazottaik is jelen voltak. Valamennyi résztvevő számára maradandó élményt jelentett ez a meghatóan szép, bensőséges ünnepség. A Boldogházi Hírek szerkesztőségében is részt vesz. A Múltidéző rovat vezetője. Rendszeresen jelennek meg írásai a helyi újságban községünk múltjáról, és közöl történeteket a régi időkbeli a tőle már megszokott hitelességgel.

A Faluvédő és Szépítő Egyesület tagja. Segít az augusztus 20-ai és az adventi ünnepség színvonalas megrendezésében, ötleteit az egyesületben elfogadják. Nyáron együtt fest, kapál az önkéntesekkel, egy lelkes csapattal részt vett két régi kőkereszt felújításában.

Tulajdonosa a „Jászboldogháza Községért” díjnak, megkapta a „Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Közművelődési díjat” is. Életpályája elismeréseként 2017-ben a Jászladányon megrendezett Jász Világtalálkozón vette át a szülőföld legrangosabb elismerését, a „Jászságért díjat.”

4. Besenyi Vendel munkássága

1942-ben Jászberényben született. Az általános iskolát Jászboldogházán végezte, majd Jászberényben, a Lehel Vezér Gimnáziumban érettségizett. Szarvason szaktechnikai végzettséget, a gödöllői egyetemen agrármérnöki diplomát szerzett. Jászsági termelőszövetkezetekben dolgozott különböző vezetői beosztásokban nyugdíjba vonulásáig, 2002-ig.

A történelem, helytörténet, hadtörténet és agrártörténet mindig fontos érdeklődési területe volt. Jászboldogháza és Jászberény régmúltjának történeti kutatásával egy-

aránt foglalkozik.

Kezdeményezője, illetve segítője Jászberényben és Jászboldogházán emlékhelyek létrehozásának, emléktáblák elhelyezésének.

1973 óta Jászberényben él, de magát jászboldogházinak vallja, számára ez a község jelenti a szeretett szülőföldet. Sokat tesz Jászboldogháza történetének minél teljesebb feltárásáért, az emlékek megörökítéséért. 1969-ben ő készítette az első összefoglaló munkát a község történetéről.

Kutatásainak eredményeiről folyamatosan jelennek meg helytörténeti cikkek, tanulmányok, így a külaközösségről, a boldogházi tanyavilágról, a tanyai iskolák történetéről, a régészeti feltárásokról.

Rendszeresen tart előadásokat, ünnepi megemlékezéseket a községben. Családtörténeti kutatásaival sokaknak nyújt önzetlenül segítséget az ősök, a múlt jobb megismeréséhez. A Boldogházáról Elszármazottak Egyesületének alelnöke, emellett számos egyesület, civil szervezet aktív tagja, ill. vezetőségi tagja: TIT, Gazdák és Polgárok köre, Városvédő Egyesület, Keresztény Értelmiségiek Szövetsége, a Jászberényi Szentkúti Plébánia képviselő-testülete, Jászsági Honismereti Körök Egyesülete, Fegyveres Erők Nyugállományú Szervezete, Szarvasi Tessedik Öreggazdák Egyesülete, Jász-Nagykun-Szolnok megyei Tudományos Egyesület, Jászsági Képzőművészet-Barátok Egyesülete, Jász Múzeumért Alapítvány kuratóriuma, Nagy Imre Társaság (jászberényi szervezet elnöke, országos szervezet elnökségi tagja), Jászok Egyesülete.

Munkásságát több kitüntetéssel ismerték el: Jászboldogházáért Emlékplakett 1996, Pro Urbe Jászberény 2002., Ismeretterjesztő munkáért Kátai Gábor Emlékplakett 2001., Honvédelemért III. o. kitüntető cím 2006., Honvédelemért II. o. kitüntető cím 2012., Honvédelemért III. o. kitüntető cím 2014., jász kapitányok „Hit és Hagyomány” Díja 2015., Földművelésügyi miniszteri elismerő oklevél 2016., Jászkunság Hagyományörzéséért díj 2017., Egri Érsekségtől Pro Magnaminimate Tua (Nagylelkűségedért) díj, 2017.

5. Veliczky Józsefné Koncsik Ilona munkássága

Veliczky Józsefné Koncsik Ilona Jászboldogházán, egy sőshidai tanyán született, itt töltötte gyermekkorát, és a sőshidai tanyai iskolában végezte az általános iskola alsó tagozatát. A felső tagozatot a központi iskolában, a középiskolát Jászberényben végezte el. Debrecenben alkalmazott matematikus diplomát szerzett. A tanya, a tanyai emberek és a tanyai tanítóktól kapott útravaló meghatározó módon kísérte pályáján, és soha sem feledte el, honnan indult.

A szülőfalu szeretete minden megnyilvánulásából tükröződik, minden helyi kezdeményezést támogat, és kezdeményező szerepet játszik maradandó tárgyi, szellemi és közösségi értékek létrehozásában.

Budaörsi otthonukban éveken át nyaraltak boldogházi iskolások, akik közül többen ekkor jártak először a fővárosban. 2001-ben megalakította a Boldogházáról Elszármazottak társaságát 10 fővel, amely 2007-től BOLDOGBT Egyesület néven működik. Veliczky Józsefné megalakulásától elnöke a ma már több mint száz taggal rendelkező egyesületnek.

Az egyesület kiválóan együttműködik a helyi civil szervezetekkel és a község vezetésével, lakóival egyaránt. Jászboldogháza közösségi életének fontos eseményévé vált az általuk kezdeményezett, évente megrendezett elszármazotti találkozó, melyen egyre nagyobb számban vesznek részt helyiek és elszármazottak. A rendezvény kedves eseménye a kerek évfordulót ünneplők köszöntése.

Kezdeményezése nyomán a tanyai iskolák és a tanítók emlékeinek megőrkítésére az öt egykori tanyai iskola helyén emlékkövet állított az egyesület a tanítók névsorával.

A temetőben emlékoszlopokat helyeztek el a távol nyugvó boldogháziak és az elhunyt pedagógusok emlékére. Az Emlékezések könyvében hozzátartozók írásai nyomán őrzik az elhunytak emlékét, az újabb bejegyzéseket mindenszentek napján, a temetőben tartott megemlékezésen olvassák fel.

A község történetének fontos eseményei megőrkítésére emléktáblák készítését kezdeményezte, amit az egyesület az önkormányzattal együtt valósított meg: 2013-ban, a kitelepítések megszüntetésének 60. évfordulóján a vasútállomás falán emléktáblát avattak, és találkozót rendeztek a kitelepített és befogadó családok számára. Erre az alkalomra készült el a Törvényen kívül című kötet, melynek kiadását az egyesület vállalta. 2016-ban, a kitelepítések 65. évfordulóján ismét találkozót szerveztek a kitelepített és befogadó családok részvételével.

2015-ben a templom falára emléktáblát helyeztek el a hét vértanú szerzetes emlékére, akik közül többen miséztek Boldogháza kápolnáiban, templomában is. 2016-ban Jászboldogháza önálló községgé válásának 70. évfordulójára emléktáblát helyeztek el a községhez bejáratánál az előjárók névsorával. Ez alkalommal nyílt meg Gyökereink címmel a boldogházi kötődésű alkotók kiállítása. Az évforduló tiszteletére 70 év képekben fotókiállítást készítettek a község történetéből.

2016-ban megrendezték a Gyökereink II. kiállítást a boldogházi kötődésű alkotók munkáiból, és kiállítást készítettek régi képeslapokból. Veliczky Józsefné megszervezte a számára olyan kedves tanyavilág emlékeinek összegyűjtését, és szerkesztője volt az Emlékek a boldogházi tanyavilágról című hiánypótló kötetnek. Kezdeményezte a tanyai iskolák emlékének megőrkítését, és ugyancsak szerkesztője volt az Eltűnt iskoláinkra emlékezünk című kötetnek.

Képeslapokat jelentetett meg községünk nevezetességéről – tájház, szoborfülkék, iskolai emlékhelyek.

Jelentős támogatást nyújtottak maga és egyesületének

tagjai is a tápiói és Alavander kereszt felújításához, a csikosi kereszt felállításának egyik szervezője volt.

A községért végzett önzetlen munkáját 2014-ben Jászboldogháza Községért kitüntetéssel ismerte el a szülőfalu.

6. Matók István (1948–2006) munkássága

Matók István Jászboldogházán, csikosi tanyájukon élte gyermekkorát, iskolai tanulmányainak befejezése után a helyi Aranykalász Tsz-ben dolgozott, gépszerelő illetve gépkezelőként. Községi beállítottsága már akkor megmutatkozott. Néhány eltöltött év után a KISZ, majd az MSZMP alapszervezeti titkárának választották. 1985-ben megválasztották a községi tanács elnökének.

Megválasztása után nagy lendülettel, tenni akarással indult el, hogy szülőfaluját, annak lakóit szolgálja.

Öt évet tanácselnökként, tizenkettő évet pedig polgármesterként dolgozott. Munkája során, mindig azon fáradozott, hogy Boldogháza fejlődjön, gazdagodjon. Munkássága alatt számtalan kisebb, nagyobb fejlesztés valósult meg, melyek közül néhányat a teljesség igénye nélkül megemlítünk. Az utcák nagy része szilárd burkolatot kapott, felépült a tornacsarnok, ami valamennyi intézménnyel együtt központi fűtésű lett. A Jászság és községünk gáz és telefon hálózatának kiépítésében elévülhetetlen érdemeket szerzett. Új munkahelyek megteremtéséért dolgozott, amivel elsősorban a nők helyben való foglalkoztatását segítette. Megalkuvást nem ismerve folyamatosan harcolt Jászboldogháza fejlesztéséért. Szorgalmazta a II. világháborús emlékmű létrehozását, ami 1990 augusztusában el is készült. Elkezdtek építeni az új iskolai ebédlőt, parkot építettek a község központjában. Ma is virágzó testvér-települési kapcsolatot alakítottak ki Sínfalvával.

Kezdeményezésére 2000. július 1-én megjelent a Boldogházi Hírek első száma, július 30-án felavatták az iskola előtti parkot, majd október 20-án felszentelték a Tápióból behozott Szent Vendel szobrot, az új tér névadóját. Mindig volt egy jó szava az emberekhez, szociális érzékenységét, barátságát nem csökkentette a vezetői státusza, jóízű humora a legnehezebb helyzetekben sem hagyta el. Fiatalon, 58 éves korában 2006. december 28-án érte a halál. Temetésén az egyik jászsági polgármester kollégája a következőt mondta róla: „Őszintén tudtam kérdezni a másik embertől, hogy vagy? És azon kevesek közé tartoztál, aki a válasza is kíváncsi volt, és a válasza később is emlékeztél”. Matók István munkásságával örökre beírta nevét Jászboldogháza történetébe.

Matók István szülőfalujáért végzett munkáját Jászboldogháza Önkormányzata Díszpolgári cím adományozásával ismerte el.

FIATALOK VÁLASZOLNAK...

Az emberi tulajdonságok közül melyiket tartod a legelítélendőbbnek?

Véleményem szerint az emberi tulajdonságok közül a legelítélendőbb az irigység. Veszélyes és káros tulajdonság, amely boldogtalansághoz vezet, hiszen tönkreteszi az egyént és az emberi kapcsolatokat. Elvész miatta a szeretet a testvérek, rokonok és barátok között. Megosztottá válik általa a közösség és a társadalom. Az irigységből számos bűncselekmény is kialakulhat (rablás, gyilkosság), anyagi szempontot nézve a rosszindulatú féltékenység a mérvadó.

Szörösné Szabadka Andrea

Véleményem szerint a kétszínűség az egyik legelítélendőbb emberi tulajdonság. Az élet minden területén előfordulhat. Legyen ez akár párkapcsolatban, ahol a hűtlenséget is ide tudom sorolni. Legyen akár az iskola, ahol a jobb jegy megszerzése céljából vetik be ezt a tulajdonságot. A munkahelyeken a magasabb pozícióba kerülés elérése is szülhet kétszínűséget. A politikusok nap mint nap ezt a tulajdonságot gyakorolják, demagógiával ámitják az embereket.

Mihály Liliána

Igen nehéz téma, mégis egyből a hazugság szó jut az eszembe, szerintem ez a legelítélendőbb emberi tulajdonság. Nem könnyű ezt a témát pár mondatban kifejtetni, hisz sokfélével találkozni. Hogy miért hazudhatnak az emberek? Konfliktuskerülés? Félnénk mások véleményétől?

A hazugságok fő okának a felelősségvállalás elkerülését találom, a felelősségvállalás döntés! Fontos, hogy az ember önmagának se hazudjon. Ha tisztában vagyunk képességeinkkel, hibáinkkal, azt bátran mondjuk ki, hisz ezek miatt vagyunk azok, akik. Itt kezdődik az őszinteség és felelősségvállalás.

A hibák tanítanak és tapasztalatot adnak.

Tóth Csilla

Több olyan emberi tulajdonság is van, ami rossz, de számomra az irigység az a tulajdonság, ami a legelítélendőbb. Ez egy olyan tulajdonság, mellyel az ember nem tud örülni, fájdalmat érez, hogyha a társát, ismerősét vagy akár számára ismeretlen embert valamilyen öröm éri. Leginkább olyan dolgokra irigyek, amely számukra nem adatott meg. Sajnos minden emberben jelen van, vagy csak nagyon kevesen vannak, akikben nincs meg ez a tulajdonság. Az irigység negatív hatással van magára az irigy emberre nézve is, hiszen egyfajta stressz alá helyezi magát, saját lelki világát rombolja le. Az irigység sosem viszi előbbre az embert!

Klinkó Andrea

Szerintem az egyik legelítélendőbb emberi tulajdonság a hazugság. Néhány ember szemrebbenés nélkül tud nagyot mondani, és ha kérdőre vonják őket, még ők vannak felháborodva, mert megkérdőjelezzik szavaikat. Sajnos nem gondolva bele, hogy másnak ezzel milyen mértékű kárt tudnak okozni.

A másik nem kedvező emberi tulajdonság a beképzeltség. Ezek az emberek azt hiszik magukról, hogy ők minden tekintetben magasabban vannak másoktól, és gyakran lenéznek embertársaikkal szemben. Nagyon gyakori emberi tulajdonság, pedig semmi haszna nem származik belőle a beképzelt egyéneknek. Ami még engem zavar az emberekben, az a kétszínűség. Ezekben a személyekben nem nagyon bíznak meg ismerőseik, ugyanis egyik pillanatban még nagyon megértőnek mutatják magukat, máskor pedig előszeretettel fecsegnek ki féltve őrzött titkokat. Úgy támadják hátba akár a legjobb barátaikat is, mint a legnagyobb ellenség.

Kis Boglárka

Események a Mesevárban

Ovis hírek Fergeteg és Jégbontó havából

Fergeteg havában, azaz januárban, annak is 22. napján átsétáltunk a könyvtárba a hóesésben, hogy ott ünnepeljük meg a **magyar kultúra napját**. Ezen a napon fejezte be Kölcsey Ferenc a Himnusz 1823-ban. Tisztelettel adózva ezen tény előtt, mi is meghallgattuk Henni néni jóvoltából, aki játékos feladatokkal készült, a gyerekek készségesen feleltek neki. „Hókirálynőset” - fiúk esetében „hókirályosat” - is játszottunk: akire rámutattak a varázspálcával, annak válaszolni kellett a feltett kérdésre. Ezután természetesen előkerültek a könyvek, melyeket lapozgattunk, nézegettünk, s kölcsönöztünk is belőlük az ovi számára. Köszönjük Pappné Turóczi Henrietta könyvtárosnak, hogy szívélyesen fogadott minket. Úgy búcsúztunk, hogy a könyvtár mindenkit visszavár!

Jégbontó havában, azaz februárban, annak is 21. napján – szintén a könyvtár szervezésében – **bábelőadást** tekinthettünk meg az iskola sportsarnokában az alsósokkal közösen. A szolnoki Versey Ferenc Megyei Könyvtár munkatársai **A brémai muzsikusokat** adták elő. Köszönjük szépen a lehetőséget, nagyszerű volt az előadás.

Másnap tartottuk a **farsangi bált**. Az ovisok szebbnél szebb és ötletesebb ötletesebb jelmezekben jelentek meg, ez elmondható a szülőkről is, beöltöztetésükkel színesítették a mulatságot. Mi, óvodai dolgozók idén dominónak öltöztünk. Mindkettő csoport vidám műsorral készült a vendégek nagy örömére, azután következett a kötetlen táncolás, evés-ivás, majd mindenki elmondta, hogy minek öltözött, s megkapta kis ajándékát. Külön-

böző mókás versenyszámokban mérhették meg magukat a vállalkozó kedvűek, pl. fánkévő és Zizi faló verseny, seprűtáncoltatás, székfoglaló.

A bál zárásaként a tornateremben a szülőkkel együtt megnéztük a **Berényi Színház Társaság** kacagató előadását az **igazságos Mátyás királyról**. Nagyon tetszett mindenkinek, tapsolás és éljenzés erejéig többször be volt vonva a közönség az előadásba.

Köszönjük szépen az SZMK munkáját és mindenki más segítségét, aki süteménnyel, gyümölccsel, teával, fánkkal, müzli szelettel, apró játékokkal járult hozzá idei farsangolásunkhoz.

Berkó-Fejes Györgyi

"RIGÓ – KUKTA, avagy a tudatos táplálkozás - a bevásárlástól a terített asztalig! "

Idén a Rigó Énekeljen Csapatverseny a tudatos táplálkozásról szól.

A verseny céljai: A kulcskompetenciák erősítése.

a.) A tudatos táplálkozási ismeretek kapcsán hozzájárulni olyan pozitív beállítódásoknak, magatartásoknak és szokásoknak kialakításához, amelyek egészségi állapotunkat egyensúlyban tartják, ill. javítják.

b.) A verseny további célja mindezek mellett az ételek modernizálása, annak érdekében, hogy a gyerekek megismerjék az évszakokhoz, illetve a szokásokhoz kötődő ételeket, ezáltal fejlesztve az étkezési kultúrát.

Csapat: Cica és társai

Osztály: 7. osztály

Csapattagok: Dombai Nikolett, Kisbalázs Dominika, Matók Erika, Durucz Kristóf

Az első fordulóról röviden:

Október végén az őszi szünetben volt lehetőségünk arra, hogy a mi kis csapatunk megcsinálja a Rigó Énekeljen első fordulóját, ahol főznünk kellett mézes-chilis csirkét és pudingos tejberizst.

Az alapanyagok egy részét a helyi COOP boltból szereztük be. Nagy részét az alapanyagoknak helyi termelőktől kaptuk, amikor felkerestük őket elmondtuk, hogy mit kell csinálnunk, szívesen adtak egy kis hozzávalót. Kaptunk mézet, paprikát őstermelőktől, burgo-

nyát háztáji gazdaságból, és sok alkotóelemet a saját kamránkból és konyhánkból szereztünk be.

Miután megvolt minden, nekiláttunk a főzésnek, amelyet Peti tanár bácsi folyamatosan szemmel kísért, dokumentált minket, mert mindenkinek volt dolga. Volt, aki hámozott, volt aki kavart, volt aki az időt figyelte, volt aki tálalt, és persze mindannyian folyamatosan kóstoltunk.

Először a főétellel kezdtünk. Az elkészítés folyamatát követve, hámoztuk a krumplit, kavartuk a fűszereket, rákentük a pácot, majd betettük sütni a sütőbe. Míg ezek süttek, addig megcsináltuk a deszszertet, ami egy egyszerű tejberizs volt vaníliás pudinggal.

Érdekes volt látni, ahogy a nyers húsból gőzölgő finomság varázsolódott a tányérokra. Nagyon jól éreztük magunkat. A házigazdákat is megvendégeltük az ebédre, akik azt mondták, hogy nagyon finom lett, és el is kérték a receptet. Mi egy nagyon jó hangulatú délelőttöt töltöttünk egymással, és megbeszéltük, hogy főzünk még közösen ilyen finomságokat.

Írta: Cica és társai csapat

Ezek után még kettő elméleti, írásbeli forduló volt, ahol eredményesen szerepeltünk, és bekerültünk az országos fordulóba, harmadik helyeztként.

A döntő ideje: 2019. május 02 -03.

Helye: Nyíregyháza – Sóstógyógyfürdő.

Hajrá csapat!

Jászboldogházi Mátyás Király Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola

2018/19-as TANÉV I. FÉLÉV

	1. o.	2. o.	3. o.	4. o.	átlag alsó	5. o.	6. o.	7. o.	8. o.	átlag felső	összes
osztálylétszám	13	10	17	23	63	27	17	26	23	93	156
lány	8	6	8	10	32	17	8	10	10	45	77
bejáró	4	1	6	10	21	14	8	14	10	46	67
napközis	6	8	8	6	28		3	4		7	35
mulasztott órák igazolt/ fő	11,2	24	17,17	14,4	16,69	12,77	17,1	26,7	33	22,39	19,54
nem hiányzott	6	1	2	7	16	3	1	8			28
magatartás	4,7	4,7	4,82	4,5	4,68	4,41	3,82	4,08	4,9	4,30	4,49
szorgalom	4,8	5	4,41	4,47	4,67	4,3	3,7	3,65	4,5	4,04	4,35
kitűnő	8	3	6	5	22	2	3	3	6	14	36
jeles	1	3	3	8	15	5			8	13	28
bukás					0			4		4	4
osztály átlag	4,7	4,60	4,56	4,6	4,62	4,39	4,13	3,86	4,57	4,24	4,43

Újabb mérföldkő, avagy egy felvételi margójára

Minden évben izgalommal várjuk a felvételi napját.

2019. január 19-én iskolánk nyolcadikos tanulói megírták az egységes központi írásbeli feladatait. Sok tanulás, felkészülés előzte meg ezt a napot, melyre a gyerekek így emlékeztek vissza:

„Az iskolában minden kedden délután 2 órától volt matek és magyar előkészítő, ahol két csoportra voltunk bontva, emelt és alap csoportra. Az osztályból húszan írtak felvételit. Mikor elérkezett a december, már mindenki érezte az izgalmat. A téli szünetben sokat gyakoroltam.” (Kotán Viktória)

„Sokan az iskolában különórákra jártak. Egyes iskolák hirdettek felvételi előkészítőt is. A mi iskolánkban a matematikát és nyelvtant tanító pedagógusok készítettek fel a külön órákon kívül.” (Szarvák Norbert)

„Részben a foglalkozások segítettek felkészülni, de az otthoni gyakorlás is elengedhetetlen volt. Remélem, elég pontom lesz a Varga Katalin Gimnáziumhoz, hisz ezt jelöltem meg elsőnek.” (Barócsi Gábor)

„Voltak feladattípusok a magyar feladatlapnál, amiket szerettünk, de volt olyan is, amit nem. Ugyanez volt a helyzet a mateknál is. Az utolsó két hétben a nehezebb feladatokat néztük át, majd ismételtük.” (Csizmadia László)

„Rengeteget készültem erre a vizsgára szeptembertől januárig. A felvételit megelőző hetekben már nagyon izgultam, és félttem is kicsit a feladatoktól. Nagyon örültem a pontszámomnak, ennél rosszabbra számítottam.” (Matók Zsófia)

„Abba az iskolába jelentkeztem, ahol a felvételemet is írtam. A pontszámaim alapján úgy érzem, hogy fel fognak venni a megjelölt iskolába, de azért még izgulhatok egy kicsit.” (Mézses Mónika)

„A felvételi napján fél 10-re mentünk a Lehel Vezér Gimnáziumba páran az iskolából. Vittem magammal tollat, vonalzót, körzöt, ceruzát és radírt. Emellett tet-

tem bele szőlőcukrot, csokit és vizet, hogy minél jobban teljesítsek. Nem izgultam, de még így is nehéz volt a felvételi.” (Móczó Dorina)

„Eljött az idő, amikor nyolcadikos lettem, és új kihívások elé kellett néznem, ilyen a felvételi is. A felvételit sok előkészület előzte meg. Rengeteget gyakoroltam az iskolában előkészítő órán. A felvételiben sokat segített a tanárok szorgalma, Erzsébet néni, és számomra a legfontosabb, a családom kitartó támogatása.” (Ézsias Éva)

„A felvételit mindenki ott írta meg, ahol szerette volna. A felvételi napján nagyon izgultam. A magyar sokkal könnyebb volt, mint a matek. Remélem, hogy a pontszámaim elegendőek lesznek ahhoz, hogy felvegyenek a Tiszaparti Római Katolikus Gimnáziumba” (Fazekas Zoltán)

„A jövőmet építészmérnökként képzelem el, amihez szükséges a matek, úgyhogy a Lehel Vezér Gimnázium matek tagozatára szeretnék menni tovább. Tisztában vagyok vele, hogy sokat kell tanulni ehhez, de vallom, hogy hatalmas elszántsággal elérem a célomat.” (Papp Péter)

Összességében, a gyerekek véleményét tekintve az idei felvételi megoldása során is akadtak olyan feladatok, melyek okoztak nehézségeket, de tanulóink legjobb tudásukkal igyekeztek a központi írásbeli feladatokat megírni. Ezúton kívánjuk nekik, hogy teljesüljön az álmuk, bízzunk benne, hogy az általuk megjelölt iskolákban folytathatják tovább tanulmányaikat! A következő kis idézettel kívánunk sok sikert a továbbiakban!

„BÁRMILYEN TEHETSÉGED VAN, HASZNÁLD AZT! AZ ERDŐ IS NAGYON CSENDES LENNE, HA CSAK AZOK A MADARAK ÉNEKELNÉNEK BENNE, AKIK A LEGJOBBAN TUDNAK ÉNEKELNI.”

(Henry Van Dyke)

Birgés-Tóth Mónika

Európa Mobilitási Hét kreatív pályázat

A szakkör tagjai: Varga Marina, Dudás Ilona, Csinger Rebeka, Zatkó Kinga, Gerhát Bianka, Tóth Noémi, Filkus Réka és Birgés Anna Dorka

Különdíjat nyert „**Mátyás Király Bringacsapata**” nevű 5. osztályos rajzzsakkörös csoport.

8 tanuló 30 000 Ft-os könyvvásárlási utalványt nyert.

Ugyanezen a pályázaton **Szűcs Laura** 6. osztályos tanuló egyéni kategóriában szintén különdíjas lett, és 10 000 Ft-os vásárlási utalványt nyert a pályázat kiírójától, a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumtól.

Felkészítő tanáruk:
Hambergerné Válik Sarolta

Szavalóverseny

2019. február 22-én Törökszentmiklóson jártunk a Bethlen Gábor Református Általános Iskolában, a Wass Albert Országos Vers-és Prózamondó Versenyen.

A regisztrációt követően ünnepi istentiszteleten vehettünk részt a helyi Református templomban, ahol a köszöntők, a verseny megnyitása és a programismertetés volt hallható. A templomkertben megkoszorúztuk Wass Albert szobrát, majd kezdetét vette a szavalóverseny az iskolában. A verseny igazán színvonalas volt, szebbnél szebb verseket tolmácsoltak a diákok a zsűri és a közönség felé. A verseny után megvendégelték a szereplőket egy finom ebéddel, majd ismét átvonultunk a templomba az eredményhirdetésre.

Sajnos ma iskolánk tanulói: *Muhari Hedvig 7.o. és Mihályi Teréz Benedikta 8.o.* nem értek el helyezést, de büszkéek lehetünk rájuk, hiszen helytálltak, és szépen szavaltak.

Köszönjük, hogy az önkormányzati busszal eljuthattunk Törökszentmiklóusra!

Szívből gratulálunk tanulóinknak!

Gondolatok a nevelésről

5 tény, amit tudnod kell gyermekedről

Szia Anyu! Szia Apu!

Én vagyok az, a Te gyermeked, a szemed fénye. Van pár dolog, amit tudnod kell rólam. Kérlek, olvasd el, amit leírtam.

1. Nemcsak a testem gyerek, hanem az agyam is!

Az agynak van egy része, a prefrontális kéreg, mely a logikus gondolkodásért, a tervezésért felel. Itt mérlegeljük tetteink következményeit, és itt szabályozzuk indulatainkat. Ez a terület az én agyamban még nagyon fejletlen. Valójában négyéves korig nem is kezd el fejlődni, és csak a huszadik születésnapomra alakul ki teljesen.

Ez azt jelenti, hogy ha sírok, fáj valami, vagy más erős érzelmet látsz rajtam, akkor valószínűleg nem akarok ezzel manipulálni Téged, hiszen ehhez tervezésre és stratégiára lenne szükség. Amikor hisztizek, vagy agresszíven viselkedem, akkor egyszerűen ideges vagyok,

rosszul érzem magam a bőrömben, és segítségre van szükségem. Ha szeretnél segíteni benne, hogy a prefrontális kéreg megerősödjön az agyamban, akkor a legjobb, amit tehetsz, ha megmutatod, hogy a Tiéd hogyan működik. Én őszintén szeretnék Téged utánozni. Ha kicsit idősebb leszek, segíts nekem, és mutasd meg, hogyan nyugodhatok meg, hogyan érthetem meg mások érzelmeit és viselkedését, és hogy hogyan oldjam meg a problémáimat. Ha így teszel, felnőttként hálás leszek majd Neked.

2. A szükségleteim irányítanak

Ahogy az előbb említettem, az én agyamban még fejletlen a prefrontális kéreg. Éppen ezért hihetsz nekem, hogy lefekvéskor nem trükk, ha vééczenem kell, és ha véletlenül bepisilek, az nem azért van, hogy így kergesselek az örületbe. Esküszöm! Egyszerűen arról van szó, hogy a lefekvés nem olyan szórakoztató, mintha közösen játszanánk.

Természetesen bizonyos mértékig én is képes vagyok előre látni és mérlegelni tetteim következményeit, azonban ennek a képességnek a színvonala erősen hullámzik, éppen ezért néha azt hiheted, hogy rakoncátlan vagyok. Az agyamnak az egyetlen teljesen kifejtett része az agytörzs, mely a szükségleteim kielégítéséért felel. Próbáld megérteni, kérlek, hogy minden, amit teszek, erről szól, a szükségleteimről, most még ez a legfontosabb vezérlőereje az életemnek. Éppen ezért, ha azt szeretnéd, hogy elaludjak, ölelj magadhoz, és simogasd egy kicsit a hátam.

3. Az vagyok, akinek Te látsz engem!

Önmagamról alkotott képem éppen most alakul ki. Olyannak látom magam, amilyennek Te látsz engem. Tehát, ha Te szófogadatlanak, rossz gyerekek látsz engem, akkor én is annak látom magam. Ha kedvesnek és csodálatosnak látsz, akkor én is így gondolok magamra. És csak hogy tudd: mindig törekedni fogok rá, hogy megfeleljek az önmagamról alkotott képnek. Egyszerűen mi, emberek, ilyenek vagyunk. Ha azt szeretnéd, hogy jó legyek, kedves, és gondoskodó, akkor vedd észre, amikor tényleg ilyen vagyok, és mondd el nekem. Szeretem, amikor szépeket mondasz rólam, és ha jónak látsz engem, akkor úgy is fogok viselkedni.

4. Ez egy fontos kapcsolat!

Tudom, hogy sokféle üzenetet küldök Neked. Az egyik pillanatban önálló szeretnék lenni, a következőben azt szeretném, ha egész életemben az öledben hordoznál.

De hidd el, még mindig a Veled való kapcsolatom a legfontosabb dolog az életemben. Szükségem van rá, hogy biztonságban felfedezhessem a világot, de arra is szükségem van, hogy visszatérhessek hozzád.

Kettőnk kapcsolata nem csak a viselkedésemet befolyásolja, hanem, hogy nálam okosabb embereket idézzek: "Azoknak a gyerekeknek, akik gyermekkorukban erős kötődést alakítottak ki szüleikkel, felnőve általában magasabb az önbecsülésük és az önbizalmuk, függetlenebbek, jobban teljesítenek az iskolában, jobbak a társas kapcsolataik, és ritkábban küzdenek depresszióval vagy szorongással." Alapvetően a Veled való kapcsolatom határozza meg, hogy későbbi életemben hogyan teremtek másokkal kapcsolatot.

5. Senki sem tökéletes!

Nem baj, ha nem vagy tökéletes! Nekem csak arra van szükségem, hogy szeress és hogy velem legyél! Együtt csináljuk ezt végig. Kimondhatatlanul szeretlek, és tudom, hogy Te is így érzel irántam. Láss annak, ami vagyok: egy kis embernek, akinek törődésre van szüksége! Gondoskodj rólam, védj meg, vezess! És szeress - feltétel nélkül, hiszen én sem vagyok, és nem is leszek sosem tökéletes. Éppen ezért kell tudnom, hogy Te mindig látni fogod bennem a jót, még akkor is, ha épp elszúrtam a dolgokat.

Élvezzük hát közös hétköznapijainkat és ünnepeinket! Nem sokáig leszek már ilyen kicsi...

Kedves Olvasó! Községünk tisztelt Lakója!

Megkezdődött az adóbevallások és az egy százalékos támogatások benyújtásának időszaka.

Bizonyára Ön is minden évben rendelkezik befizetett adójának 1 %- áról. Ez Önnek plusz kiadást nem jelent, mivel a munkáltatójuk által levont, és befizetett adó 1 %-át az adóhatóság megküldi az Ön által támogatott alapítványnak. Községünkben A BOLDOGHÁZI GYERMEKEKÉRT KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY a legújabb jogszabályok szerint is megfelel a törvény által előírtaknak.

Alapítványunk a 2019-ben is szeretné folytatni támogató munkáját.

Fő feladatunk, hogy községünk gyermekei számára is megteremtsük mindazokat a lehetőségeket, mellyel személyiségüket, képességeiket sokoldalúan fejleszthetik.

- Támogatjuk a tanulmányi versenyben résztvevő tanulókat, a sportolókat, a tehetséges gyermekeket.
- Átvállaljuk a nevezési díjakat, a tehetséggondozó tábor költségeit
- Biztosítjuk a tanévvégi jutalomkönyveket.
- Támogatjuk a sportszerek pótlását.
- Folyamatosan karbantartjuk a számítástechnikai eszközöket, pótoljuk a hiányzó alkatrészeket, estékeket.
- Finanszírozzuk a Mikulásnak az ovis játéksomagot.
- Szeretnénk hozzájárulni a karatésok és a néptáncosok utaztatási költségeihez is.
- A helyi vetélkedők díjazásához, kellékeihez is támogatást szeretnénk nyújtani.
- Szeretnénk új szakköröket (szám. technika, angol) szervezni tehetséggondozás céljából

Ezúton kéri, és előre is köszöni az Ön és családtagjai személyes támogatását:

A Boldogházi Gyermekekért Közhasznú Alapítvány

Számlaszámunk: 69500194-10400250

/Takarékszövetkezetben/

Adószámunk: 19220794-1-16

Hírek a kapitányokról

•A Jászkun Kapitányok Tanácsa 2019. január 12-én ülésezett Jászapátin. Ez az ülés kicsit megkésve, de úgy éreztük, sikeresen lett megtartva. Azért írtam, hogy megkésve, mert a korábbi években ezek az őszy folyamán november hónapban kerültek megrendezésre.

A tanácskozás levezetője Borbás Ferenc jászkun főkapitány, akinek megnyitó szavai után Pócs János országgyűlési képviselő köszöntötte a három kerület kapitányait, és méltatta tevékenységüket.

A második köszöntőt Farkas Ferenc, Jászapáti polgármestere mondta el. Köszöntőjében rövid történelmi áttekintést adott Jászapáti múltjáról és jelenéről. Kiemelte a redemptió idejét és az utána következő időszakot 1867-ig, a Hármaskerület megszűnéséig.

Ezt követően rövid megemlékezés volt a doni áttörésről, és néma felállással emlékeztünk az ott elesett hősökre.

A következőkben a Jásztánc Alapítvány adott ízelítőt a kapitányok tanácsának a repertoárjukból.

Ezt követte egy rövid összefoglaló az elmúlt év eseményeiről, úgy mint a redemptió ünnepségről (május 6.), a Jászok Világtalálkozójáról, mely Jászfényszaru volt megtartva és a Jásziványi aratóversenyéről.

A 2019-es év programjai közül fő helyen szerepel az új Jászkun Főkapitány beiktatása, mely Karcagon lesz május 4-én. Mint korábban már jeleztem, az új főkapitány Győrfi Sándor Kossuth-díjas szobrászművész lesz, aki Karcag emeritus nagykunkapitánya. A redemptió ünnepség (május 6.) színhelye Jászberény, ahol mind a három kerület képviselői (Jászság, Nagykunság, Kiskunság) jelen lesznek. Itt kerülnek átadásra a kapitányi díjak is.

A tanácskozáson Jászkisér polgármestere, Lukácsi György ismertette a XXV. Jász Világtalálkozó programját. Az időpont június második hétvégéje, és háromnapos lesz. A rendezvénynek a díszvendége Karcag városa lesz. A polgármester úr bemutatta az új jászkapitányt és feleségét. A jászkapitány jelölt Nemes József, aki 1951-ben született, tősgyökeres jászkiséri lakos, és jászkiséri őssökkel rendelkezik. Ezután rövid megemlékezés történt a kapitányi intézmény 20. évéről. Ézsias István, az első jászkapitány felidézte az akkori idöket, a jelenről pedig Ézsias Barnabás regnáló jászkapitány adta elő féléves tapasztalatait, élményeit. Az aratóversenyéről is szó volt. Az ideit Kiskunfélegyháza fogja rendezni, és a következőre a 2020-as évre pedig Jászság-szentgyörgy jelentette be igényét. Voltak még egyéb felvetések is, mint a kapitányi öltözet megváltoztatása, mert ez a viselet eléggé elterjedt, és ez egyes kapitány társainkat zavarja. Különbözö ötletekkel álltak elő, de a döntést elnapoltuk. Dózsa Tamás kiskunhalasi kiskunkapitány egy lovas túrara invitált Kiskun-

halasra. Nem kikötés a lóval való megjelenés, tud lovat biztosítani, igaz korlátozott számban. Dr. Bartha Júlia néprajzkutató, turkológus szintén egy meghívással állt elő a február 8-án Karcagon megrendezésre kerülö Mándoky Kongur István emléknápra. Ezután még kötetlen beszélgetések, anekdotázás volt, majd kiadós ebéddel zárult a tanácskozásunk.

•Mint az előbbiekben említettem, február 8-ára meghívót kaptunk dr. Bartha Júlia néprajzkutatótól Karcagra, a Mándoky Kongur István emlékülésre. Ezt a rendezvényt dr. Bartha Júlia és a Szentannai Sámuel Középiskola és Kollégium rendezte. Mándoky Kongur István ennek az iskolának volt a tanulója 1958-1962 között.

A rendezvényen azért vettem részt, mert mind a ketten az akkor még a Karcagi Mezőgazdasági Technikum tanulói voltunk. Igaz, ő egy évvel előttem járt, de jó kapcsolat alakult ki kettönk között. Emlékezetes egyéniség volt, a termete, megjelenése, viselkedése, akarnoksága a kun emberekre jellemzöt viselte. Innen volt beceneve is köztünk, diákok között, hogy Kun Pista. Én a Kun Miatyánkot is töle hallottam először kun nyelven előadva. Az emlékülésen több előadó, kutató méltatta munkásságát, tudományos tevékenységét. Az életútját dr. Bartha Júlia ismertette a népes hallgatósággal.

Mándoky Kongur István Karcagon született 1944-ben jó módú paraszti családban. A háború után a család a rendszer üldözöttje lett. Szüleinek a földbirtokon kívül még kisebb ménese is volt. Nagy családi kúriájukba az akkori rendszer három agrárproletár családot költöztetett be, nekik pedig a hátsóudvari magtárba kellett beköltözni. Az általános iskola befejezése után gimnáziumba nem vették fel származása miatt, de Hajdú Béla bácsi, a technikum akkori igazgatója felvette. A középiskolában példás tanuló volt, fő irányultsága az orosz nyelv és a kunok eredetének a tanulmányozása volt. Kiválóan megtanult oroszul, de a török nyelv iránt is különös vonzalma volt. Szerzett egy török nyelvkönyvet, és magánúton (egyedül) tanult törököül. Az orosz nyelvet az iskolán kívül a kunmadarasi orosz laktanya katonáitól tanulta, ahol voltak kazah, kirgiz, krimi tatár származású katonák is. Ezekkel a nyelvekkel is ismerkedett. Érettségi után az ELTE hallgatója lett, ahol Németh Gyula professzor volt a tanára. A kun nyelvemlékek kutatását az egyetemi évei alatt kezdte, és élete végéig végezte. Az egyetem befejezése után különbözö tudományos társaságoknál dolgozott, majd 1970-töl a MTA Belső-ázsiai Kutatócsoportjának a tagja. A török nyelven kívül a török-magyar kapcsolatokkal, a magyar östörténettel foglalkozott. Többször tanulmánya szól a török eredetű régi szavaink megfejtéséről. Már egyete-

mi évei alatt járt nyelvelmékeket gyűjteni a Romániában és Bulgáriában élő tatárokhoz. Később a közép-ázsiai kutatások következtek. Lehetősége volt Baskíriában a volgai tatárok között is kutatni. Élénken foglalkoztatta a baskír-magyar törzsnevek kérdése. A két nép rokonságát a baskírok eredetmondái is megőrizték. Kutatásai során felkereste a Mongóliában élő kisebbségeket is. Gyűjtötte a kazahok szokásait, nyelvjárásukat, népszokásaikat. Gyűjtőmunkájáról rendszeresen beszámolt a Jászkunság című folyóiratban. 1981-ben készítette el „A kun nyelv magyarországi emlékei” című disszertációját, mely addigi kutatásainak fontosabb eredményeit tartalmazza. Munkája során (vagy élete során) 40 európai és 18 ázsiai gyűjtőúton vett részt, ezekről rengeteg feljegyzést készített, de összefoglaló tanulmányt nem jelentetett meg. Úgy tervezte, hogy 50 éves koráig gyűjt, és utána fogja feldolgozni, könyv alakba foglalni munkásságát. Az 50 éves életkort nem érte meg, mert 1992-ben 48 évesen váratlanul agyvérzés érte Kazahsztánban, és meghalt. Magánéletéről rö-

viden annyit, hogy 1972 táján vette fel a Kongur kiegészítő vezetéknevet, amely kazahul sötétpej szint jelent. Addig csak Mándoky István volt. Halála előtt már az István nevet is el akarja hagyni, illetve Antlana-ra változtatni. Az útleveleiben, melyet az utolsó útjára váltott ki, már ezen a néven szerepel. Feleségét, Ongaysa-t 1980-ban ismeri meg, aki Almatiban végzett az egyetemen kazah nyelv és irodalom szakon, majd 1986-ban házasságot is kötöttek. A fia születését már nem érte meg, mert születése előtt nyolc hónappal meghalt. Emlékét a budapesti lakhelyén a Bartók Béla úti ház falán, valamint a karcagi múzeumon is dombormű őrzi. A kazahoknál is elismert, köztisztviselőként álló személyiség volt, Almatiban egy utca és egy iskola viseli a nevét. Síremléke is a kazah művészek, tudósok és katonák emlékhelyén az Almati Kensai temetőben van elhelyezve.

Az emlékülés után voltunk többen, akik ismerték, és felidéztek a vele töltött éveket.

Nagy Albert
Jászkapitány

ELREPÜLT A NEGYVEN ÉV...

1978-ban végzett osztály voltunk. Káposztás Katival 2018-ban hozzáfogtunk az osztálytalálkozó megszervezéséhez. Több osztálytársunknak nem volt megfelelő az időpont, így 2019. január 19-én került megrendezésre az iskola-konyha ebédlőjében. A két felsős osztályfőnökünket hívtuk meg: Zrupkóné Gabikát és Puskás Istvánt. A rendhagyó osztályfőnöki órát a hetes (Káposztás Kati) jelentéssel kezdte el. „Tanár néninek, tanár bácsinak tisztelettel jelentem, az osztálylétszám 30 fő, jelen van 17.” Majd a naplót elővettük, és névsor szerint mindenki elmondta, hogy mi történt vele, amióta nem találkoztunk. A szélrózsa minden irányában szétszóródtunk, de nagyon sokan a távolságot nem nézve jöttek, hogy találkozhassunk egymással. Olyan osztálytársunk is volt, aki 40 év után most jött el először az osztálytalálkozóra. Volt tanárainktól még most is sok jó tanácsot kaptunk. Puskás tanár bácsi (hiába telt el annyi év, nem változott semmit!) többször hangoztatta, hogy az a legfontosabb, hogy boldogok és egészségesek legyünk. Gabi néni hangsúlyozta a család fontosságát és összetartó erejét. Mindenkinek felnőtt gyerekei vannak, sőt már unokái is. Egy-egy szál rózsával megemlékeztünk azokról az osztálytársainkról is, akik már nem lehettek közöttünk (Matók Zoli, Visnyei Editke, Dudás Zoli). A vacsora elfogyasztása közben megindult egymással a visszaemlékező beszélgetés. Mi történt velünk, milyen huncutságokat csináltunk a nyolc év alatt, ki melyik őrsnek volt a tagja, a táborokra, az osztálybulikra, kirándulásokra emlékeztünk. Előkerültek a régi és új fényképek, megcsodáltuk az unokákat, vígan kacarásztunk a legújabb közös fotó készítésénél. Úgy elrepült az idő, hogy csak azt vettük észre, már éjfél felé jár az idő. Öt év múlva találkozunk, így váltunk el egymástól.

Ráczné Baráth Andrea

Boldogházi beszélgetések

A vízügyi szakközépiskolában folytatott tanulmányok korábban egy pályaválasztási lehetőséget jelentettek Szöllösi Péter számára.

Az elmúlt évek során azonban az e területen végzett munka hivatásává vált, és lépésről lépésre haladva jutott el a vízügyi munka műszaki területének irányításáig.

A vízügy – a munkáltatói változással együtt – az első és ez idáig az egyetlen munkahelyed, ami ma már igen ritka. A szakközépiskolai tanulmányaid is erre a pályára készítettek fel. Mennyire volt tudatos 14 évesen a pályaválasztásod?

A középiskolai pályaválasztásom alapja a környezetvédelem iránti érdeklődésem volt. A szüleim tanácsára jelentkeztem a szolnoki Vízügyi és Építészeti Szakközépiskolába. Építész szakra készültem, de a vízgazdálkodási szakon tanultam tovább.

Időközben egyre jobban érdekelt ez a szakma, és a szakközépiskola elvégzése után technikusai képzésen vettem részt, 2006-ban környezetvédelmi és vízgazdálkodási technikusként végeztem.

A közelben szerettem volna munkát találni, így szerencsés volt, hogy az önkormányzathoz tartozó Vízmű és Strandfürdőnél vízhálózat karbantartói állást hirdettek. Megpályáztam, és így kezdődött a munkám 13 évvel ezelőtt a helyi Vízműnél.

A szakközépiskolában az elméleti oktatás volt a legfontosabb, így mindenféle gyakorlati tapasztalat nélkül kezdtem itt a munkát. A Vízmű akkori dolgozói nagyon sokat segítettek nekem. Sokat köszönhetek Papp Ferencnek, Bajor Zoltánnak és Krasnyánszki Imrének, ők vezettek be a gyakorlati munkába, sok támogatást, útmutatást kaptam tőlük.

Az elmúlt évek alatt fokról fokra jutottál előbbre, most a Tiszamenti Regionális Vízmű Zrt. Jászberényi Üzem-mérnökség vezetője vagy. Milyen út vezetett idáig?

Mindössze néhány hónapig dolgoztam a vízhálózat karbantartói munkakörben. Papp Ferenc, a Vízmű és Strandfürdő akkori vezetője még abban az évben nyugdíjba vonult, és én vettem át ezt a munkát. Továbbra is éreztem a munkatársak segítő szándékát, ez megkönnyítette a vezetői munkámat.

Az elmúlt években sok változást megéltem a vízügyben. 2006-ban uniós elvárások miatt bezárt a strand, és 2008-tól fürdőklub formájában tudtuk csak működtetni. Ez behatárolt lehetőséget jelentett, de legalább működött. Közel egy évig tartó nagy felújítás után 2010-ben nyitottunk újra, de feladatok még a következő időszakra is maradtak.

2013-ban a helyi önkormányzattól a Tiszamenti Regionális Vízmű Zrt. vette át a Vízmű üzemeltetését. Az üzemeltető váltás nagy változást jelentett nekünk, viszont a munkánk ugyanaz maradt.

Közben a helyi Vízműnél végzett feladatok mellett be-vontak a környező települések vízügyi munkálataiba is. Jánosida, Jászsószentgyörgy, Alattyán, Jászteleg és Jászfákóhalma településeken segítettam a kollégáim munkáját. 2017-től pedig a jászberényi központban műszaki referensi feladatokat láttam el. Még ebben az évben a műszaki terület átszervezéséből adódóan 2018 februárja óta a Jászberényi Üzem-mérnökség vezetését

Szöllösi Péter

Névjegy

Neve:	Szöllösi Péter
Született:	Jászberény, 1985. szeptember 30.
Szülei:	Szöllösi János Klinkó Erika
Testvére:	Szöllösi János
Társa:	Nagy-Kollár Anita
Iskolái:	Mátyás Király Általános Iskola Jászboldogháza Vízgazdálkodási és Építészeti Szakközépiskola Szolnok Tessedik Sámuel Főiskola Szarvas település üzemeltető szakirány
Munkahelyek:	Községi Önkormányzat Vízmű és Strandfürdő Jászboldogháza Tiszamenti Regionális Vízművek Zrt. Szolnok

látom el.

A végzett munkáidból következően az elmúlt évek alatt a vízügy műszaki területeit megismerted. Ezzel együtt mekkora kihívást jelent számodra az üzem-mérnökség irányítása?

Nagyon sokat jelent, hogy a legtöbb munkaterületet megismertem, és az évek során nagyon sok tapasztalatot szereztem. Most 23 település vízműve és 9 szennyvíztelep tartozik hozzám, üzemvezetők, illetve üzem-irányítók segítik a munkámat. Fő feladatom az üzem-mérnökség ivóvíztermelést, ivóvízhálózatot, szennyvíz-ágazatot érintő szakmai munkájának irányítása.

Feladataink közé tartozik a fogyasztók egészséges ivóvízzel való ellátása, illetve a szennyvíz elvezetése és tisztítása

Az ivóvíz minősége minden településen nagy fontosságú kérdés. Jászboldogházán is sokan kérdezték tőlem korábban is és most is, hogy hová tűnt a már megszokott „boldogházi víz”.

Nagy változást hozott a vízmű, illetve a község életében, mikor 2016-ban lezárult a Jászági Ivóvíz Minőség Javító program. A víztermelő kutakból termelt víz

tisztítására a vízmű telepen új technológiát építettek ki, és helyeztek üzembe.

A rendszer beüzemelése után valóban megváltozott a víz íze, színe, mert a tisztítás során eltávolítottunk minden olyan összetevőt, amely nem felel meg az előírásoknak, például ammóniumot, vasat, szerves anyagokat. A víz-hálózaton esetlegesen előfordulhatnak még problémák, mert a csőfalról fokozatosan leoldódik a régi lerakódás. Ezt pedig csak a hálózat folyamatos mosatása oldja meg, illetve hosszú távon a vízelosztó hálózat cseréje.

Az üzemmérnökségen végzett munkád mellett a strandfürdő vezetését továbbra is te látod el.

Ez szezonális feladatot jelent, az őszi, téli és tavaszi hónapokban az állapotfenntartás a feladatunk, a nyári hónapokban ennél átfogóbb, sokrétűbb a munkánk.

A kollégák koordinálása, a megfelelő vízminőség biztosítása és fenntartása, a terület rendben tartása és még sok egyéb feladat vár ránk.

Sós Boglárkával, aki a kemping vezetését látja el, nagyon jól összedolgozunk. Mindketten arra törekszünk, hogy a vendégek jól érezzék magukat, ennek érdekében igyekszünk mindent megtenni.

Évente visszatérő vendégeink vannak, ez visszaigazolja a munkánk eredményességét. Rendszeresen jönnek kiránduló, táborozó gyerekcsoportok, de tartanak itt egész napos céges összejöveteleket, baráti találkozókat, osztálytalálkozókat, esküvőket.

Már évek óta rendszeresek a különféle rendezvények is, a motoros találkozó, a civil nap, sportdelutánok szervezése.

Ilyenkor a helyszín biztosítása a feladatunk, és gondunk van arra, hogy szép környezetben élvezzék a vendégek az itt töltött napokat.

A hozzánk látogató fürdőzőknek is nagyon fontos a víz minősége, a tiszta, szép környezet, a lehetőségek bővítése.

Az elmúlt két évben épült új medence és a 24 férőhelyet biztosító két új ház már több lehetőséget nyújt a pihenésre.

Folyamatban van a régóta emlegetett horgászto kialakítása is, ami még több szórakozási, kikapcsolódási lehetőséget nyújt majd.

Úgy gondolom, évről évre népszerűbb a strandunk, kezdetektől nemcsak a környező településekről, hanem az ország távolabbi részeiről és még külföldről is érkeznek hozzánk vendégek. Fontos, hogy strandolásra alkalmas, jó időnk legyen!

Sok szállal kötödsz Boldogházához, és most már a pároddal és a kisfiaddal is itt vagytok itthon. Meséld a családról!

Itt töltöttem a gyermekkoromat, az iskolás éveimet. Itt élnek a szüleim, a testvérem. Rokonok, barátok, ismerősök vesznek körül.

A párommal, Anitával 17 éve vagyunk együtt, ő jászberényi, és 8 éve a helyi Aranykalász Mgt. sz. főkönyvelője. Anita mindenben igazi társam, mindent együtt tervezünk, együtt csinálunk.

Kisfiunk, Petyus áprilisban lesz két éves.

Páromnak, Anitának is kezdettől fogva tetszett a falunk, mindketten szeretjük a nyugodt, csendes környezetet, így természetes volt, hogy itt telepedünk le. A kisfiunk születése után ezt még inkább így érezzük, óvodába, majd iskolába is ide szeretnénk járattatni.

A Bajnok utcai házunkon nagyon sokat dolgoztunk, építettük, szíjítettük, olyanná tettük, amilyennek elképzeltük, de úgy érzem, ez a munkálkodás örökké fog tartani.

Anita szülei Jászberényben élnek, így közel vagyunk egymáshoz, amikor tehetjük ellátogatunk hozzájuk. Rájuk és az én szüleimre is mindig számíthatunk. A szüleimmel töltött vasárnapi ebédek pedig már elmaradhatatlannak számunkra.

Mindketten nagy odafigyelést igénylő, felelősségteljes munkát végeztek, így jóleshet a kikapcsolódás. Mivel töltitek szívesen a szabadidőtöket?

Nyáron a strandra „csak” munkahelyként tekintesz, vagy ti is szívesen pihentek ott?

Nagyon sok a munkával kapcsolatos elfoglaltságunk. A kis szabadidőnkben minden percünket a kisfiunkkal töltjük, ámulva figyeljük a fejlődését, ahogy naponta újabb és újabb dolgokat produkál. Nagyon okos, mindenre nyitott kisgyerek, és mi szeretnénk mindenre megtanítani.

Vele időnként mi is szívesen strandolunk, élvezzük a szép környezetet, a gyerekeknek kialakított játékokat Petyus is szívesen kipróbálja.

Igaz, én ilyenkor sem felejtém el a munkámat, és szakmai szempontból is gyűjtöm az ötleteket, hogyan lehetne még élvezhetőbbé tenni a strandunkat.

Szeretünk kirándulni is, sok szép helyen jártunk már együtt.

Közben állandóan szíjítgetjük a házunkat, kertünket, ami nem is olyan könnyű a három kutyánkkal, akik szinte családtagnak számítanak nálunk. A legfontosabb számunkra, hogy minél több időt tölthessünk együtt, amikor csak lehet, legyen együtt a család.

Kedves Péter!

Eredményes, sikeres munkát kívánok Neked, és ami számodra a legfontosabb, kívánom hogy a családi életedben szeretettel, élményekkel teli éveket hozzon a jövő!

Konkoly Béláné

Családban élni jó

- beszélgetés Szűcs Bélával és feleségével, Szűcsné Sebők Katalinnal

Nyár végétől egész karácsonyig nagyon serény munka zajlott szomszédunkban. A Tavasz utcai Visneyi ház új tulajdonost kapott, a Szűcs család személyében. Rokonok, mesterek, barátok segítették a fiatalokat, akik gyakorlottan fogtak az átalakításhoz. Jókedvük, tenni vágyásuk a már kész, megszépült belső átalakítás után sem lankad. Tele vannak tervvel. Hallgatva őket, a következő gondolat jutott eszembe. Igazán nagy jelentőségét és súlyát akkor értjük meg a szülői háznak, ha már leváltunk, és mi magunk kezdünk a fészekrakáshoz.

Ti is így érzitek?

Katika: Nagyon, és tényleg akkor tudatosult igazán, amikor gyermekeink megszülettek. Mindent úgy terveztünk, hogy nekik a legjobb legyen!

Béla: 2010-ben kötöttünk házasságot, és első lakásunkat 2011-ben vettük és alakítottuk át. Ott szereztük az első „szakmai” tapasztalatokat. Kettőnknek kényelmes, elfogadható volt, de amikor Zselyke után Vencel is megszületett, rájöttünk, kedves otthonunk kicsinek bizonyul. Kerestük és meg is találtuk az új fészünköt, és mindent úgy alakítottunk át, hogy élhető legyen. (Bár a barátaink cukkolnak, hogy hol lesz a 3. házatom?!)

Sorozatunk címe: Családban élni jó. Ezt meg tudjátok erősíteni?

Katika: Teljes mértékben. El sem tudnánk képzelni életünket egymás nélkül! A szeretet közösségünk áldása két gyermekünk, támaszaik szüleink, testvéreink, akiknek nagyon sokat köszönhetünk.

Béla: Számomra is a család a szeretetet és az összetartozást, a gondoskodást jelenti. Mi is lett volna velünk, ha anyósomék az átalakítás befejezéséig nem adtak volna helyet nekünk! Hogy is lehetne megköszönni a sok segítséget szüleinknek, testvéreinknek! Mai napig nem kell húsról gondoskodunk, mert szüleink ellátnak bennünket. Testvéreink párjukkal együtt azon vannak, hogy ötleteikkel, munkájukkal ott álljanak mellettünk.

Napjainkban az apák szerepének fontosságát egyre többen hangsúlyozzák. „Csempésszük vissza az apát a családba.” – ezt a mondatot hallottam nem régen.

Katika: A mi életünkben fontos helye van Bécinek. Amellett, hogy reggeltől estig dolgozik a munkahelyén, de ha hazaér, azonnal a gyerekek mellett van. Ha kellett, átvállalta az utolsó esti etetést Vencinél! Besegít a fürdetésnél, altatásnál, ami sorra kerül, mindent bevállal.

Béla: Nekem ez így természetes. Közös a feladatunk, hogy gyermekeinknek a legjobbat tudjuk adni, és ebben a legfontosabb, a lehetőség szerint minél több időt töltünk együtt. Együtt dolgozunk, traktorozunk, ját-

A házassági évfordulón

szunk, építkezünk igaziból és játékból.

Mindennapi munkátok során mennyi időt tudtok egymásra és gyermekeitekre fordítani?

Katika: En a közel hároméves Vencivel még itthon vagyok, így a gyerekekkel nagyon sok időt töltök. Úgy alakítottuk életünket, hogy a meleg vacsorát már együtt fogyasztjuk el, és akkor van idő a nagy családi beszélgetésre. Zselyke ilyenkor számol be a napjáról, amit este lefekvéskor még megerősít. Venci segítséget kér az apjától, az éppen sérült traktor vagy más gép javításához. Mi pedig örvendünk gyermekeinknek és álmaink házának!

Béla: Nagyon jó érzés hazajönni a munkahelyről, a gyerekek már várnak, szaladnak elélem. Első helyen ők állnak nálunk. Örömmel látom, ahogy kislányunk mosogatni tanul, mindent figyel. A kisfiunk a gépek bővítésében él, természetes bárhová megyek, játék munkagépet hozok neki. Ez nem azt jelenti, hogy az én foglalkozásomat szeretném ráerőltetni. Majd, ha felnőtt, ő választ!

Vencel és Zselyke

Katika: Családról beszélgetünk, és számunkra ez áldás! Sajnálom, akinek ez az érzés nem adatik meg. Mert tanulni is lehet gyermekeinktől. Türelmet, feltétel nélküli szeretetet! És még egy nagyon fontos gondolat! Sokan kérdezték, miért nem városban kerestünk házat. Mind a ketten valljuk, biztos jó a városi élet, de mi idetartozunk. Itt vannak a szüleink, testvéreink, barátaink! Együtt vagyunk, közel egymáshoz.

Kedves Katika és Béla! Jó volt tapasztalni fiatalos optimizmusotokat, lelkes munkakedveteket. Kívánok sok erőt, egészséget további terveitek megvalósításához boldog családi életet és Katiának sikeres munkahelykeresést!

Zrupkó Ferencné

Bemutatjuk községünk fiataljait

Palyáné Bazsó Anitának hívnak, 31 éves vagyok. Általános iskolai tanulmányaim elvégzése után Jászberényben a Klapka György Szakközép- és Szakiskolában a kereskedelmi szakma mellett döntöttem. Ez után 2 év alatt sikeres érettségi vizsgát tettem Szolnokon a Petőfi Sándor Építészeti és Faipari Szakközépiskolában. Ezen folyamat után elvégeztem egy masször tanfolyamot is. A kereskedő szakmámmal több helyen is dolgoztam Jászberényben. 2013-ban úgy döntötünk, elköltözzöm Kecskemétre a páromhoz, Palya Lászlóhoz.

2014. szeptember 27-én összekötöttük az életünket Jászboldogházán polgári és egyházi esküvővel. 2015. szeptember 8-án megszületett kislányunk, Petra. Sajnálatos módon elvesztettük mindkét nagymamát rövid időn belül. Ezután nagy változás jött az életünkben, haza költöztünk Jászboldogházára. Azóta is itt élünk, kislányom idejár a helyi óvodába. Boldogsággal és nyugodtsággal tölt el, hogy ebben a csendes, nyugodt faluban nőhet fel a gyermekünk.

Palyáné Bazsó Anita

Dream Dance Mazsorett csoport

A Dream Dance Jászboldogházi Mazsorett Csoportja Kormos Laura vezetésével a hétvégén Szolnokon megrendezésre került Országos Mazsorett versenyen III. helyezést ért el.

Köszönjük az alapítványnak a támogatást!

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

Egy jól elkészített ebéd, egy szeretettel süített sütemény is lehet alkotás, ami örömet okoz készítőjének és fogyasztóinak egyaránt. Nagy Jánosné Valika napjait jól kitölti az a szenvedélynek is nevezhető foglaltság, melynek nyomán konyháján sütemények, torták sokasága készül nap mint nap. A beszélgetés során néhány műhelytitkot is elárult...

Vannak, akiket már gyermekkorban megérint a sütés-főzés varázsa. Nálad hogyan kezdődött?

- Édesanyám nagyon jól tudott sütni, főzni, de gyerekkoromban én nem foglalkoztam ezzel. Amikor az iskolából hazamentem, nem a tanulás volt az első, hanem a ház körüli munkák. Négyen voltunk testvérek, és mindenkinek megvolt a feladata. A tápiói Szent Vendel szobor közelében volt a tanyánk. Mostanában, amikor éjszakánként fölbredek, gondolatban felidézem a környéket, a tanyákat, sorolom magamban, hogy melyikben ki lakott...

Amikor férjhez mentem, a saját háztartásban szívesen sütittem, főztem. Aztán jöttek a nagy, sátoros lakodalmak. A férjem brigádvezető volt, sok helyre meghívtak bennünket. Ilyenkor szinte egész héten sütkéreztünk a lakodalmas háznál, és közben kiderült, hogy egész jól megy nekem. Ilyenkor egymástól is sokat tanultunk.

Teltek az évek, és a konyhád szép lassan kisebb cukrászműhellyé alakult...

- Amikor beköltöztünk a faluba, és sütittem valamit, vittem belőle a szomszédoknak. Emlékszem, amikor Baranyi Istvánné Marikának kalácsot vittem, nagyon ízlett, és kérte, hogy neki is süssek. Hát így kezdődött - aztán jöttek a rokonok, barátok, én pedig készítettem a különféle süteményeket. Jólesett, hogy dicsérték, és egyre többfelét sütittem, ma már az ország több részére is eljutnak a süteményeim.

A süteményeknek is van bizonyos divatja. Ma mit kérnek leggyakrabban?

- A francia mákost nagyon szeretik,

Nagy Jánosné és segítője,
a konyhai robotgép

de készül foltos kókuszos, Marika szelet, mézes krémes, citromos szelet, zserbó és még nagyon sokféle sütemény. Kelt tésztákat is készítek, karácsonykor a bejgli a sláger. Szeretem az újdonságokat is, ha megtetszik egy recept, szívesen kipróbálom.

Sok-sok év tapasztalata nyomán biztosan vannak műhelytitkok, amiktől még finomabb lesz a sütemény.

- A gyakorlatban sok mindent megtapasztaltam. Fontos például, hogy piskóta készítésénél mindig a felvert habba kerülnek a hozzávalók, és ha kicsivel több lisztet használunk, stabilabb lesz, nem esik össze. A krémekhez pudingport használok, és sok margarint, ettől lesz finom, szinte habos állagú. Legszívesebben tortát készítek, azzal kevesebb a gond. A sütemény ízét fontosabbnak tartom, mint a díszítést. Nem sok cukrot használok, hogy ne legyen émelygős. Azt mondják, igazi házas ízűek a süteményeim.

Valódi „nagymama sütemények”. Azt gondolhatnánk, jó dolga van

az unokáidnak, sok finomságot készítesz nekik.

- Régebben így volt, a születésnapokra különféle tortákat készítettem a gyerekeknek. A sors úgy hozta, hogy most nagyon távol van a három unokám. Rozó lányom Kaliforniában él, lánya Betti pedig Floridában, ahol állatorvosként dolgozik, és már van két dédunokám is. A másik két unokám, Dórika és Dani Angliában van, Dórika egyetemre jár, Dani dolgozik. Dórika a lúdláb tortát szereti, de az igazi kedvence a keletlen pite, azt mindig sütök neki, amikor hazajön.

Érzék, fantázia és kézügyesség egyaránt fontos a munkádhoz. Nem lehet véletlen, hogy a családban szinte mindenki végez alkotó tevékenységet. Honnan öröklődött a kézügyesség?

- Családunkban a férfiak vonalát az asztalosság kíséri végig, apósom ács volt, két sógorom, és a férjem jól értett az asztalos munkákhoz, és János fiam is ezt a szakmát választotta. Nagyon szép dolgokat készít

Bettike születésnapi tortája – már nem volt itthon, amikor készült, a kedvenc játéka jelképezte...

fából, de üveggel és fémmel is dolgozik. Rozó szobrászatot és művészettörténetet tanult az egyetemen, most pedig tanítja ezeket. Valika is szeret alkotni, legszívesebben varrással foglalkozik, nagyon szép ruhákat varr szabásminta alapján. Dórka is ügyes kezű, virágkötő, lakberendező és dekoratőr végzettsége is van. Most fél évet Brüsszelben, fél évet Kolozsváron töltött az Erasmus programban. Idén kapja meg a diplomáját, informatikai tervező grafikus lesz. Danit nagyon érdeklik az extrém sportok, többféle versenyen részt vesz, és mindketten komolyan foglalkoznak fotózással is. Én régen sokat kézimunkáztam, hímeztem, horgoltam, bedolgozóként ruhákat varrtam. Nem tudom, honnan jön ez a hajlam – úgy látszik, ilyen kreatív család vagyunk...

Én mindig alkotásnak tekintetem azt a csodát, ahogy a különféle alapanyagokból összeáll egy-egy torta, egy finom sütemény. Te miért szereted, mi a vonzó ebben a foglalatosságban?

- Szívesen csinálom, nagyon leköt, és közben nincs idő a saját gondjaimmal foglalkozni. Reggel fél 5-kor kelek, és van úgy, hogy egész nap a konyhában vagyok. Minden héten sütök rokonoknak, ismerősöknek, hét végén általában többféle sütemény készül. Sok szép visszajelzést kapok, és ha ízlik a családnak, a vendégeknek, az a legnagyobb öröm. Szívesen látom vendégül családjunk erdélyi barátait, ők is

Danika 8. születésnapjára torta

nagyon szeretik, amit készíték. Az egyik nagy kedvencünk a halászlé és a házi krémes.

A konyhát úgy alakítottam, hogy minden kéznél legyen, és ma már a gépek sokat segítenek. Tavaly vettem egy robotgépet, ami nagyon megkönnyíti a munkám. A sütőgétségben még az is jó, hogy sokan meglátogatnak, ilyenkor jól elbeszélgetünk, nem vagyok egyedül.

Az nem lehet, hogy recept nélkül menjek el innen - mit ajánlanál a kedves Olvasóinknak?

- Szerintem nagyon finom a francia mákos krémes.

Először egy *mákos piskótát* sütünk: 4 tojás fehérjét felverjük 15 dkg cukorral, a sárgájához 1/2 dl olajat, 3-4 kanál hideg vizet keverünk, majd összekeverünk 20 dkg lisztet 10 dkg őröltlen mákot 1 csomag

sütőporral, fél citrom reszelt héjával, és az egészet hozzáadjuk a habhoz. 30x40 cm-es sütőpapírral bélelt tepsiben megsütjük.

Ezután két mézes lapot készítünk: 50 dkg liszt, 10 dkg cukor, 2 ek. méz, 15 dkg zsír (puhább lesz, mint margarinnal), 2 egész tojás 1 kávéskanál szóda bikarbóna, ezeket összegyúrjuk, ha szükséges tejet adunk hozzá. Két lapot sütünk belőle.

Elkészítjük a krémet: 1 csomag vaníliapudingot, 1 kanál lisztet, 6-7 kanál kristálycukrot ½ liter tejjel összefőzünk, ha kihűl, 50 dkg margarinnal kikeverjük. *Végül összeállítjuk a süteményt:* az egyik lapot megkenjük a krém felével, arra kerül a mákos piskóta, majd a krém másik fele, végül a másik lap. A tetejét csokoládémázzal leöntjük, vagy porcukorral szórjuk.

Egy tanácsom lenne végül, javaslom a fiataloknak is, fogjanak hozzá sütni, főzni, hogy megtapasztalják, mennyivel másabb a saját készítésű ebéd, vagy egy finom sütemény...

Papp Izabella

Tűzgyújtási tilalom

A 2019. február 25-től öt megyében, Bács-Kiskun, Borsod-Abaúj-Zemplén, Jász-Nagykun-Szolnok, Heves és Pest megyében került elrendelésre tűzgyújtási tilalom.

Ennek értelmében tilos a tűzgyújtás a kijelölt tűzrakó helyeken, valamint az erdők és fásítások határától számított kétszáz méteres körzetben lévő külterületi ingatlanokon. Természetesen az önkormányzatok által kiadott helyi rendeletek értelmében a lakóingatlanok területén, közterületen szintén tilos növényi hulladékok égetése (amennyiben a helyi rendeletek tartalmazzák).

Az aktuális tűzgyújtási tilalomról és a tűzgyújtási szabályokról az www.erdotuz.hu vagy a www.katasztrofavedelem.hu honlapon elhelyezett térképen tájékozódhatnak.

Jászberényi Katasztrófavédelmi Kirendeltség

Boldogházán itthon

beszélgetőtársaim: Józsa Tamás és felesége, Illés Beatrix

Januárban a közösségi oldalon több fotó is megjelent a „Jász Kolbász” fesztiválról, melyet Jászberényben a Bercsényi Sportcsarnokban tartottak. Ezen Jászboldogháza csapata is szerepelt, melynek kapitánya Józsa Tamás volt. Nevével már többször találkozottunk, és a szerkesztő bizottságunk az év eleji megbeszélésen úgy határozott, hogy keressem meg a fiatalembert otthonában, a Szegfű utcában. Nem volt egyszerű az időpont egyeztetés, mivel Bea is, és Tamás is Budapestre járnak dolgozni.

Mióta élnek községünkben?

Bea: Eppen négy éve 2015. február 14. óta. De nem volt ismeretlen számunkra a település. Nagy örömöm, hogy két éve édesanyám is ideköltözött, a Vasút utcába.

Tamás: Én születtem boldogházi vagyok, azon kevesek közé tartozom a 70-es években születettek közül, akinek a személyi lapján születési helyként Jászboldogháza van bejegyezve. A gyermekkoromat és ifjúságomat városban töltöttem. Négy évvel ezelőtt döntöttünk Boldogháza mellett, és költöztünk a nagyszülői házba, miután felújítottuk.

Valóban nagyon szépen átalakították otthonukat, és ami megkapó, hogy a múlt tárgyai és a modern bútorok milyen harmóniában vannak. Csodás ez a tálaló!

Tamás: Ezt a nagyanyám testvéreinek örökségéből kaptuk, és az asztalos munkáját dicséri a felújítás.

Megszoktak már Boldogházán?

Tamás: Ez nem volt nehéz. Édesanyám Hatvanban a 2. emeleten lakik, és ha az itteni környezetet nézem – nem most, hanem amikor zöldellik, virágzik minden, ugye érthető ragaszkodásunk otthonunkhoz! Két kutyusunk, tyúkjaink vannak az udvaron, és nagyon szeretnénk, ha valamikor lovunk is lenne. Kertészkedünk, öntözzetjük növényeinket, próbálkozunk a növénytermesztéssel.

A kutyák igazi tekintélyt parancsolnak, bizony félve léptem be a kapun!

Bea: A nagyobb közép-ázsiai juhász kutya, valóban testes házőrző, a kicsit francia buldog tacsóként,

vagy ahogy Tomi hívja: street bullként emlegetjük.

Tamás: Szerencsére Boldogházán nyugalom van, biztonságos hely. Amikor azt kérdezik tőlem, miért itt találtunk otthonunkra, többek között ezt emeljük ki, valamint a jó levegőt, a barátokat, a rokonokat.

Emlékszem, néhány évvel ezelőtt a Pandúr gulyással első helyezett lett a Civil napi főzőversenyen. Most a kolbásztöltő versenyen láthattuk. Szereti a kihívásokat?

Tamás: Igen. Tavaly például a jásziványi versenyre már nem tudtunk „beférni”, de a körtepálkám első helyezést ért el! Az idén már időben jelentkezünk a berényi „Jász Kolbász” fesztiválra, és csapatunk a baráti csapatok mellett, egyedülként, a település nevével nevezett be. Sőt a kolbászunk neve is „Boldog házi” volt.

Hogyan zajlik egy ilyen verseny, amit a Jászság az idén már 3. alkalommal rendezett meg. Alattyán, Jászivány után Jászberény volt a házigazda.

Tamás: Sőt! A berényi polgármester 10 évre vállalta a további szervezést, ami igazi reklámot jelent a városnak. A versenyre közel 60 csapat nevezett be, és mindegyik kapott 6,5 kg húst, 3,5 kg szalonnát és 20 méter kolbászbelet. A fűszerezésről, a darálásról, a gyúráról a résztvevők gondoskodtak.

Elárulja Olvasóinknak a „Boldog házi” kolbász receptjét?

Tamás: Nem titkos, sőt meg is kóstolhatja most füstölt formában. (Nagyon ízletes, picit csípős, az állaga, színe kiváló. szerk.megj.)

Tehát: 6,5 kg sertéshús

3,5 kg szalonna

3 dkg őrölt bors

3 dkg őrölt köménymag

10 dkg fokhagyma

10 dkg édes piros paprika

10 dkg csípős piros paprika

22 dkg erdélyi asztali só

A zsűri hogyan kóstolta meg? Nem szakszerű a kérdésem ugye?

Tamás: Az egyik étterembe vitték a csapatoktól átvett 1-1 szál kolbászt. Ott megsütötték, és úgy helyezték a zsűritagok elé.

Jövőre is készül a hattagú csapat a megmérettetésre? Milyen változtatást gondolnak végrehajtani?

Tamás: Azt hiszem, nem árt egy kicsivel több csípős ízt beletenni. Az egyik csapat ezzel a technikával tűnt ki a versenyen. Egyébként nem is a győzelem a fontos, hanem a légkör, a hangulat, ami ott volt. Tamás végszóként a következőt mondta: *Ahol van kolbász, van házi pálinka, ott semmi gond!*

Olvasóink nevében is kívánok Önöknek, kedves Bea és Tamás, gondtalan, boldog életet! Köszönöm a beszélgetést!

Zrupkó Ferencné

A boldogházi csapat a Jász Kolbászfesztiválon

Könyvtári hírek

2018 májusában járt nálunk Sás Károly, aki asztal-színház keretében mesélésre bízta a gyerekeket. A 3. osztály rajzai a 2019. februári Dió Magazinban jelentek meg. A gyermekek munkái megtekinthetők:

<https://aranydio.com/magazin-letoltese>.

Szeretettel ajánlom az Olvasók figyelmébe.

Az idei év elején számos program várta a gyerekeket a könyvtárba:

Januárban iskolánk 2. osztályos tanulói könyvtári óra keretében ismerkedtek a sarkvidékek állataival.

Februárban a Baba-mama klub Kerekítő foglalkozása várta a legkisebb olvasókat.

A magyar kultúra napján az óvodások látogattak el a könyvtárba, ismerkedtek a kölcsönzéssel.

A Verseghegy Ferenc Könyvtár Gyermekkönyvtárának Minerva bábcsoportja A brémai muzsikások című mesével érkezett hozzánk a legkisebbek legnagyobb örömére.

Pappné Turóczi Henrietta

Gólyahír

*„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága.
Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagytok, pici kincs, de ember!”*

Gajdos Borbála
2019. 01. 17.

Gajdos Zsuzsanna
(Darók Zsuzsanna)
Gajdos Ferenc

Tari Amira
2019. 01. 26.

Sas Júlia
Tari Gábor

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülötteknek és családjuknak!

MÚLTIDÉZŐ

Nem beszéltek a velük történetekről...

70 éve történt Jászboldogházán

Az évfordulók alkalmat adnak a visszatekintésre, az emlékezésre. Sokszor szép pillanatok emlékét idézik fel, amire jóleső érzéssel, büszkeséggel emlékezhetünk. Községünk történetében számos ilyen évfordulóra tekinthetünk vissza ebben az évben is. Emellett vannak olyan események, melyek fájó emlékeket idéznek, s melyekről sokáig beszélni sem lehetett. Községünk történetének talán a legszomorúbb időszaka a kulákküldözés ideje volt. Az 1949 márciusában történeteket ezúttal Besenyi Vendel idézi fel - ő az édesapja által érintett, aki soha nem beszélt erről még a családjának sem.

Jászboldogháza 1946-ban történt önállóvá válásakor kis- és középparasztok birtokolták a határt, földnélküli család kevés volt. Még a településen élő viszonylag nagyobb létszámú vasutasoknak is volt 3-4 holdacska-juk. A gazdálkodók intenzív földműveléssel és még intenzívebb állattenyésztéssel foglalkoztak. Már háború előtt is komoly törzstenyésztői munka folyt itt, főként a szarvasmarha-tenyésztést illetően.

A második világháború alatt átvonuló front súlyos veszteségeket okozott az állatállományban. A gazdák gondos szervezőmunkája és szorgalma nyomán a hiányzó létszámot viszonylag gyorsan pótolták, és 1949-re visszaállt a gazdálkodás egészséges menete.

1948-49 a magyar mezőgazdaság történetében új korszak kezdetét jelentette. Rákosi Mátyás 1948. augusztus 20-án Kecskeméten elmondott beszédében meghirdette a szövetkezés fontosságát, és a termelőszövetkezeti csoportok létrehozását. Ezek után alakultak meg az első termelőszövetkezeti csoportok - így Jászboldogházán az Új Élet Tszcs. Ezekbe a csoportokba elsősorban szegényparasztok léptek be. Munkájukhoz a termelőeszközök nagyon szűkösen álltak rendelkezésre, így támogatásra volt szükségük. Mivel az államnak sem volt erre eszköze, radikális módszert határoztak el az új tételek megsegítésére.

Az 1948-as év a „fordulat éve” volt Magyarországon. A Magyar Dolgozók Pártja a hatalmat megszerezve központosított hatalomgyakorlást vezetett be. Elrendelték a kulákklisták készítését, melybe elsősorban a mezőgazdasággal foglalkozók vagyonosabb, tehetősebb tagjai kerültek. Ők lettek a nép ellenségei, és „hatalmuk” megtörése érdekében megszorító intézkedéseket foganatosítottak. Kitiltották őket a földműves- és hitelszövetkezetekből, kiszorították a falusi vezetésből, kizárták őket az állami hitelekkel. Gyermekeiket közép- és felsőoktatási intézményekbe nem vették fel, katonaköteles gyermekeiket munkaszolgálatra kötelezték, „lapáttal szolgálták a hazát.” A gabonabeszolgáltatást többször emelték, mezőgazdasági fejlesztési járulékot vetettek ki, és bevezették a tejbeszolgáltatást.

Szolnok megyében 1949-ben 5081 kulákot írtak össze, Jászboldogházán 86 fő tartozott ebbe a körbe. 2887 kh földön gazdálkodtak, ami a község földterületének 30 %-át tette ki. Ebbe a megbélyegzett körbe sorolták a földdel rendelkezőkön túl a kocsmá- és cséplő-

gép tulajdonosokat is. A megyei vezetés Jászboldogházát a jászberényi járás legnagyobb „kulákkészékének” tartotta, ahol a Kisgazdapártnak igen nagy támogatottsága volt.

Az MDP Központi Vezetősége Közigazgatási Osztálya utasításba adta a járási vezetésnek, hogy „...a kulákok visszaszorításának tervét dolgozzák ki a járásra vonatkozóan. Szorgalmazza a helyi képviselőtestületek megtisztítását a befurakodott kulák elemektől, és használják fel a közérdekű hírszolgálat adta lehetőségeket is a kulák elemeknek a széles néprétegek előtt való lejáratására.”

Jászboldogházán előbb a 40 tagú képviselőtestületből zárták ki a kuláknak bélyegzett tagokat, később pedig erősödött ellenük a támadás, amihez jó indokot szolgáltatott az 1949 márciusában történetek.

Március 12-én 20 és 21 óra között az Üveges kocsmában Pozsonyi István közellátási kisegítő összeszólalkozott Péntek Gáborral, az MDP helyi titkárával, és a vita hevében pofonvágták. A községházán dolgozó Kovács Béláné miatti, féltékenységből keletkezett konfliktus

Korabeli plakát

tust Péntek Gábor a kulákság támadásaként jelentette a járási pártbizottságnak. Politikai ügyet kreáltak az eseményből, és március 13-án elkezdődött az ügy kivizsgálása. A vizsgálatot végző hatóság szerint Pozsonyi István a kulákság felbujtására támadta meg Péntek Gábor párttitkárt. Pozsonyi Istvánt azonnal őrizetbe vették, és Kovács Bélánéval együtt elbocsátották községközi állásukból, majd elkezdődött a kulákok elleni megtorlás.

Március 11. óta Pusztamonostoron tartózkodott egy rendőrkülönítmény, ahol március 6-án kocsmai verekezés következtében Borbély Miklós, a helyi DÉFOSZ titkára olyan súlyosan megsérült, hogy a jászberényi kórházban már az életét nem tudták megmenteni. Ezen ügy kivizsgálását végezték. Ezt a különítményt vezé-

nyelték át március 14-én ezt a különítményt Boldogházára, ahol Gaál István tanyáján rendezkedtek be. Ellátásukat a lakosoknak kellett biztosítani.

És elkezdődött a megtorlás. Néhány módosabb gazdát Szolnokra vittek a rendőrségre, ahol orvosi felügyelet mellett megalázták, és kegyetlenül megverték őket. Közöttük volt Nagy János volt főbíró – aki néhány év múlva az ott szerzett sérülések következtében meghalt –, Konkoly Béla, a későbbi tsz-elnök, id. Szörös Vendel és két fia, Vendel és Antal és édesapám is. Március 15-én engedték el őket, olyan feltétellel, hogy soha nem beszélhetnek a velük történtekről, és nem azon a vasútállomáson szállnak le, ahol laknak. Ifjabb Szörös Vendel talpát úgy megverték, hogy a bakancsot nem tudta felhúzni, mezítláb és gyalog jött haza. Édesapám Tápiógyörgyén szállt le a vonatról, s onnan fizikai bántalmaktól gyötörve ballagott haza. A visszaemlékezők szerint nekik kevesebb szenvedést kellett elviselniük, mint azoknak, akiket helyben bántalmaztak.

A kuláknak minősített gazdák többségét a rendőrök összeszedték vagy behívták Gaál István tanyájára, ahol dr. Szigeti Pál jászberényi orvos jelenlétében embertelen módon megkínózták, és félholtra verték őket. Az orvos jelenlétére azért volt szükség, hogy haláleset ne történjen. A verések több napig elhúzódtak. Volt, aki a fájdalomtól négykézláb indult haza, de volt, akit annyira megverték, hogy járni sem tudott, valamilyen járművel kellett hazavinni Gaáléktól. És ők voltak a falu elismert, köztisztelőben álló gazdálkodói... A fizikai bántalmazásokról írásos feljegyzés nem készült.

jószágállományukat, gazdasági felszerelésüket lefoglalták, majd elszállították – elsősorban a megye kunsági részében frissen alakult termelőszövetkezeti csoportokba. A jászboldogházi gazdáktól törvénytelenül elvett javakból az állam 10 település 30 térszét részesítette ingyenes vagyontárgy-átvitelben.

Az állatok és vagyontárgyak elszállítása 1949. március 30-án történt, melyhez a vasútállomásra 72 vagont rendelték ki tolatómozdonnyal. A nagy lábasjószágokat és a gazdasági felszereléseket az akkori sportpályára (ahol ma az általános iskola épületei vannak), a sertéseket és a juhokat Rigó László kovács udvarára kellett beszállítani az úti takarmánnyal együtt. A 30 kedvezményezett térsz képviselői helyben kiválogatták, mire tartanak igényt. Egy bizottság nyilvántartásba vette az elkobzott javak értékét, és azt is, hogy mi hová kerül. Az állatokat és a felszereléseket ezután a vasútállomásra vitték, és bevagonírozták, a Jászladányba irányított állatokat pedig lábon hajtották el.

Ezen a napon Jászboldogházáról 104 tehenet, 27 növendék üszőt, 84 ökröt, 33 borjút, 6 bikát, 4 tinót, 266 juhot, 24 lovat, 7 csikót, 294 sertést, 22 lovas kocsit, 25 vetőgépet, 2 morzsolót, 13 ökrösszekeket, 23 egyes ekét, 2 kettes ekét, 2 hármast, 6 magtakarót, 14 boronát, 14 lószerszámot, 1 gyűrűshengert, 1 vontatóláncot, 1 keresztet, 1 ekekapát, 1 lógereblyét, 2 szecskavágót, 1 ígás szánt, 1 jármót és 1 tézslát szállított el. A bizottság 540.380 Ft-ban állapította meg az értéket.

1949. március 30-án este Jászboldogházán 64 család siratta a jogtalanul elhurcolt értékeit, és élt félelemben, rettegésben, kulákként megbélyegezve egészen az 1956. évi rehabilitációig.

Ezek az események 70 éve történtek, amiről a rendszerváltozásig csak a legszűkebb családi körben, vagy még ott sem beszéltek. Az érintettek annyira féltek, annyira megfélemlítették őket – és családjukat is féltették a következményektől. Az akkor kismizmizett és megalázott emberek sohasem részesültek sem erkölcsi, sem anyagi kárpótlásban.

70 év távlatából megbocsátani lehet – de felejteni nem. Ezzel az írással emlékezzünk az akkor jogtalanul meghurcolt boldogházi emberekre, a sokat szenvedett és vagyonukból kismizmizett őseinkre. Tisztelettel adózzunk emlékükhöz.

Besenyi Vendel

Kopjafa Karcagon a kommunista diktatúra parasztldozataira emlékre.

A Tiszavidék című újság vezércikke – 1949. március 19.

Közben a hatóságok a rendőrség és a szakigazgatási szervek bevonásával ellenőrzést tartottak a kuláknak minősítettek tanyáján, és teljesíthetetlen büntetéseket szabtak ki. Indoklasként a tejbeszolgáltatás elmaradása, gazdasági, rendészeti, mezőori, egészségügyi és tűzrend védelmi kihágás szerepelt. 64 boldogházi lakosra 1.839.800 Ft büntetést szabtak ki. Az egy főre eső büntetés 28.747 Ft, az akkori viszonyokat ismerve irreális magas összeg, amit senki nem tudott megfizetni.

Időközben az újságokban is támadás indult a boldogházi kulákok ellen. Egy Budapesten megjelenő baloldali újságban, a Világosságban Hajducsa István tollából „Jászboldogházán legyőzték a kulákat” címmel, az akkori megyei lapban pedig „Lesújt a kulákra a demokrácia vasökle” címmel jelent meg egy szerkesztőségi cikk.

Mivel az emberek a büntetést nem tudták kifizetni,

Régen volt — hogy is volt?

Régi nőnapi ünnepségek községünkben

Különös melegség önti el a szívemet, ha ifjúkori emlékeimre gondolok. 1963. március 1-jén jöttem haza Boldogházára gazdálkodási előadó munkakörbe. Kezdő fiatalként munkám mellett igyekeztem mindenben segíteni, szívesen vettem részt a lakosság szórakozásának szervezésében. 1962. november 7-én történt meg a gyönyörű kultúrház avatása. Volt tér bőven, csak tartalommal kellett megtölteni.

szeretettel köszöntjük a
nemzetközi nőnapon

Konkolyné Mártika, a kultúrház igazgatója sok-sok utánajárással megszervezte a Szolnoki Szigligeti Színház havi bérletes előadássorozatát. Az ifjúsági klub, hímező kör és amatőr színjátszó csoport rendszeres működése mellett a rex, biliárd és asztalitenisz versenyek, valamint zenehallgatás volt a fő lehetőség a közös idő eltöltésére, ami a közösség építését is szolgálta. Kíváncsisággal - büszkeséggel vettünk részt egy-egy bálon vagy vacsorás rendezvényen, községi mulatságon az új művelődési házban.

A sok emlékezetes ünnep között megpróbálom felidézni, hogyan ünnepeltük a tavasz első „piros betűs” ünnepét a *nőnapot*. Az emberek ünneplőbe öltözve tömegesen jöttek a kultúrházba, ahol fehérasztalos vacsora mellett előadóművészek, amatőr csoportok műsorával és egész éjszakás bálokkal ünnepeltünk. A műsor előtt a községi előjáró köszöntötte a vendégeket, kiemelten a nőket. Előfordult, hogy hóvirág vagy ibolyacsokrok-kal, köszöntő kártyával emlékeztek meg az ünnepeletről.

Számomra legemlékezetesebb és egyben legszomorúbb ünnepély az 1963. évi nőnap volt. Március 8-án az új kultúrház nagytermében mulatott a falu apraja-nagyja, az alattyáni cigányzenekar húzta a talpalávalót. Legalább 200-250 ember szórakozott, amikor este 21 órakor jött az értesítés, hogy a Csíkosban átvágják a Zagyva-gátat, jön az árvíz! Nagy András tanácselnökünk azonnal indult a helyszínre, hogy segítsen az emberek és javaik mentésében. Emberfeletti kitartással szervezte meg a honvédség, polgárőrség és rendőrség mentési munkáját. Két hétig csak rádiótelefonos kapcsolatban volt a családjával és munkatársaival. Hála Istennek, a mentés az adott körülményekhez képest a legoptimálisabban történt. A tanyák nagy részét már nem lehetett újjáépíteni, és ennek következtében a falu egy-két év alatt két új utcával bővült.

E kis kitérő után szívesen idézem fel az *Aranykalász Tsz* nőnapi ünnepélyeit, melyek általában ünnepi vacsorás rendezvények voltak, és minden nő egyforma ajándékot kapott.

Azoknak az idős tagoknak, akik nem tudtak részt venni a köszöntésen, másnap személyesen vitték ki a vezetőség tagjai az ajándékot.

*Az Aranykalász Tsz irodai kollektívája
az 1980-as években*

A *Radiátorgyár* évértékelő beszámolója fehér asztal mellett zajlott, ilyenkor volt köszöntő, virág, és a nő-dolgozók jó ízléssel kiválasztott praktikus ajándékot kaptak (pohárkészlet, háztartási eszköz, asztalterítő, hímezett kötény stb.).

*Nőnapi ünnepség a Radiátorgyárban.
A köszöntők: Rózsa László, Nagy András,
Sas János, Ménkú János*

Az ünnepeltek egy csoportja
a Radiátorgyárban

A *Fajtakísérleti Állomás* növelgozói általában tavaszi virágot, üdvözlőkártyát kaptak ilyenkor, szerényebb pezsgős köszöntéssel.

A *községi tanács* intézményeinek női tagjait üdvözlőkártyával, virággal és kirándulással köszöntötte a vezetőség.

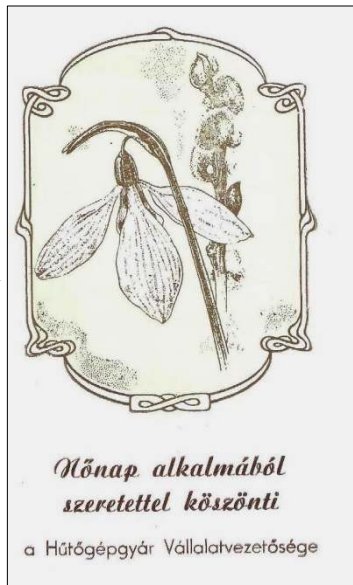
A fiatalok az ifjúsági klubban KISZ-gyűlés keretében ünnepeltek. Itt nem elsősorban a köszöntés, inkább a baráti együttlét, szórakozás volt a fontos. Akkoriban az ifjúság körében a zenehallgatás mellett a társasjáték és szellemi vetélkedő volt a legkedveltebb elfoglaltság. Ez úgy zajlott, hogy a játékvezető kérdéseket tett fel, aki tudta a választ, egy pici csokit, cukorkát kapott, ha vál-

alta a következő kérdést, megduplázhatta a nyere-ményt. Ha nem volt helyes a válasz, elbukta az addig szerzett nyereményeit. Ez jó mulatság volt, a hangsúly a közös időtöltésen, szórakozáson, a barátságon és a rendszeres találkozáson volt.

Nem tagadom, a nosztalgia megszépíti a múltba hanyatló emlékeimet – melyek önmagukban is nagyon szépek. Szerintem nincs a településünkön olyan idősebb hölgy, aki valamilyen formában ne lett volna részese ennek az ünnepnek, a nőnapnak, ami jóleső érzést, meghatódást váltott ki valamennyiünkben. Hiszen ezen ünnepek alkalmával is az összetartozást, egymásra figyelmet tanultuk meg. Kis közösségünk olyan értéket teremtet, ami pénzben nem mérhető.

Hálás vagyok a sorsnak, hogy a művelődési ház igazgatójaként közel 30 évig részese lehettem ezeknek az eseményeknek, rendezvényeknek.

Zámbori Gyuláné

Rólunk írták...

Új Néplap, 2019. február 2.

A települések nagy részében mini intézményekben gondolkodnak

Országsszerte folytatódik a bölcsődeprogram. Jövő év végére minden településen, ahol legalább 40 három-évesnél fiatalabb gyermek él, vagy öt olyan család, ahol igénylik a szülők a bölcsődét, az önkormányzatoknak létre kell hozniuk az intézményt.

Jászboldogházán az önkormányzat nemrég pályázatot

készített bölcsőde kialakítására. Huszonötmillió forintos költséggel a pályázat benyújtása a Belügyminisztériumhoz folyamatban van. Szűcs Lajos a település polgármestere elmondta, hogy az óvodában van egy üres csoportszoba, és ott szeretnének majd kialakítani bölcsődei csoportot.

- Tavaly, amikor felmértük, hogy milyen igény lenne helyben működő bölcsődére, körülbelül tizenkét gyermek ellátásának biztosítására érkezett igény. Ez a szám természetesen folyamatosan változik – tájékoztatott a polgármester.

Adatok a Boldogházi Hírek olvasottságáról

2018-ban

Előfizetés: 210 példány

Eladott: 50 példány /lapszámonként/

Internetes követés: 1617 megtekintés

Laca Klíma
Légtechnika
www.lacaklima.hu
+36203545063
Jászboldogháza
Lehel u.23

Boldogházi Földtulajdonosi Közösség Vadásztársasága

Bemutakozás

Tisztelt Olvasók!

Dr. Ágotai Ede vagyok, a **Boldogházi Földtulajdonosi Közösség Vadásztársaság** elnöke.

Engedjék meg, hogy néhány szóban bemutassam Vadásztársaságunkat!

Társaságunk 6225 hektáron gazdálkodik Újszász, Jászalsószentgyörgy, Jánoshida, Jászboldogháza közigazgatási területen.

Taglétszámunk 25 fő, évek óta összeszokott, tapasztalt, korrekt vadászok.

Fő hasznos vadfajaink az őz, a mezei nyúl és a fácán. Emellett időszakosan tőkés réce, ritkán egy-egy vad-disznó található a területen.

Társaságunk kiemelten kezeli a vadállomány őszi-téli-tavaszi takarmányozását, nyári időszakban itatását. Emellett nagy gondot fordítunk a ragadozó gyérítésre valamint az orvvadászat visszaszorítására is (pl. 9 db rejtett, mozgásérzékelő vadkamerát helyeztünk ki). Ennek köszönhetően a környék egyik legnagyobb hasznosítható vadállományával rendelkezünk. A gazdálkodókkal, földtulajdonosokkal jó viszonyt ápolunk. A települési Önkormányzatokkal jó az együttműködésünk.

Sajnos a mezőgazdaság fokozott gépesítése, szerkezeti változásai és a fokozódó aszályos időszakok a vadállomány folyamatos csökkenését eredményezik. Erőfeszítéseket kell tennünk ezek ellensúlyozására. Mik is ezek fő elemei?

- Élőhely fejlesztés: Tanyahelyek megvásárlása, fasorok, bokros „csenderesek” telepítése, vadföldek létesítése (takarmány, búvóhely)

- Takarmányozás télen-nyáron, kutak fúrása itatáshoz
- Fokozott ragadozó gyérítés
- Fácán tenyésztés bevezetése a vad fácán állomány pótlására, genetikai frissítésére

Terveink között szerepel az oktatási intézményekkel történő együttműködés a természet, vadászat gyermekek körében történő népszerűsítése érdekében. (pl. kihelyezett környezet óra...)

A vadászattal kapcsolatos előítéletek tompítására hagyományteremtő vadászbálok szervezését is tervezzük.

Együttműködést szeretnénk a Polgárőr szervezetekkel a lakott területen kívüli határterületek figyelése céljából. Kiemelten szeretnénk kezelni az illegális személtelrakás megelőzését, ill. a már lerakott hulladék eltávolítását.

Fentiek érdekében társaságunk egyedülálló módon közhasznúvá alakult.

Ezen célok megvalósításához szeretnénk az Önök segítségét kérni azáltal, hogy személyi jövedelemadójuk 1 %-át kérjük támogatásként. Társaságunk az idén a felajánlott összeget a vadállomány takarmányozására kívánja fordítani.

Adószámunk: 18844599-1-16

Ha ezen felül is kívánja céljainkat támogatni, megteheti a 3A Takarékszövetkezetenél vezetett 70300053-18110843 számlára történő befizetéssel.

Köszönöm szíves figyelmüket!

*Tisztelettel
Dr. Ágotai Ede*

HIRDETMÉNY KUTYATULAJDONOSOK FIGYELMÉBE Tisztelt Ebtartók!

A Boldogházi Földtulajdonosi Közösség Vadásztársasága tisztelettel kéri az ebtartókat, hogy kutyáikat a jogszabályokban előírt módon tartsa és sétáltassa!

A vadállományban okozott kár megelőzése céljából mind a hivatásos, mind a sportvadászok joga és kötelessége (!) a vadászterületen fellelt gazdátlan, lakott tanyából elszabadult, gazdájától távol lévő szabálytalanul sétáltatott ebek kilövése. A bizonyíthatóan gazdával rendelkező, vagy lakott tanyától nem nagy távolságra kóborló ebek esetében fotózás után az Önkormányzat felé teszünk bejelentést. Bizonyított esetben a vadállományban okozott kár megtérítésére kötelezzük az eb tulajdonosát.

A kutya kilövése igaz vadászember számára komoly erkölcsi teher, de a folyamatosan csökkenő apróvad állomány védelmében meg kell tennünk.

Kérjük a kóbor ebek kilövéséből adódó későbbi konfliktusok elkerülése érdekében a jogkövető magatartást!

Újszász, 2019.01.20.

*Dr. Ágotai Ede
Vt. elnök*

Gasztroangyal jelenti

Receptek Anditól...

Kedves Olvasók!

Itt a farsangolás ideje, és szeretném önöket meglepni egy fánk recepttel.

Az "elronthatatlan szalagos fánk" receptjét édesanyámtól tanultam, és már ki is próbáltam kisebb-nagyobb sikerrel.

Felfuttatunk 1 dl tejben 3 dkg élesztőt egy csipet cukorral. Összekeverjük 50 dkg finomlisztel, 2 tojás-sárgájával, 2 ek. porcukorral, 2 dkg margarinnal (nem olvasztott), még 2 dl langyos tejjel, egy csipet sóval, 1 ek. rummal.

Alaposan kidagasztjuk, lefedve, meleg helyen duplájára kelesztjük.

Miután megkelt a tészta, ujjnyi vastagra kinyújtjuk, és kiszaggatjuk, majd ismét pihentetjük nagyjából 25 percig letakarva. Ezután felforrósítjuk az olajat, a fánkok közepébe ujjal mélyedést nyomunk, és ezzel a felével lefelé behelyezzük az olajba, és fél percig fedő alatt sütjük. Megfordítjuk, és ismét egy percig sütjük fedő nélkül. Szalvétára vagy konyhai papírtörlőre kiszedjük, porcukorral, lekvárral tálaljuk.

Jó munkát, utána jó étvágyat kívánok!

Kívánom, hogy töltsenek el néhány kellemes órát a receptek elkészítésével!

„Egyenek mindig jókat, és élvezzék az ízeket!”

Ráczné Baráth Andrea

Velünk történt ...

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának. Az írások leadásának határidejét minden lapszámban közöljük.

Ezúton is hálás szívvel köszönöm a rokonoknak, barátoknak, szomszédoknak, volt munkatársaknak és ismerősöknek, hogy férjemet,
TURÓCZI JÓZSEFET
 elkísérték utolsó útjára, és együttérzésükkel segítenek enyhíteni fájdalmam.

Turóczi Józsefné

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak, akik drága szerettünket,
MARTONOSI SÁNDORNÉT
 a rossz idő ellenére is elkísérték utolsó útjára, virágot hoztak, őszinte szavakkal együttérzésüket fejezték ki.
 Ezúton búcsúzik mindazoktól, akik nem tudtak részt venni temetési szertartásán.

A gyászoló család

Boldogházi **HÍREK**

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

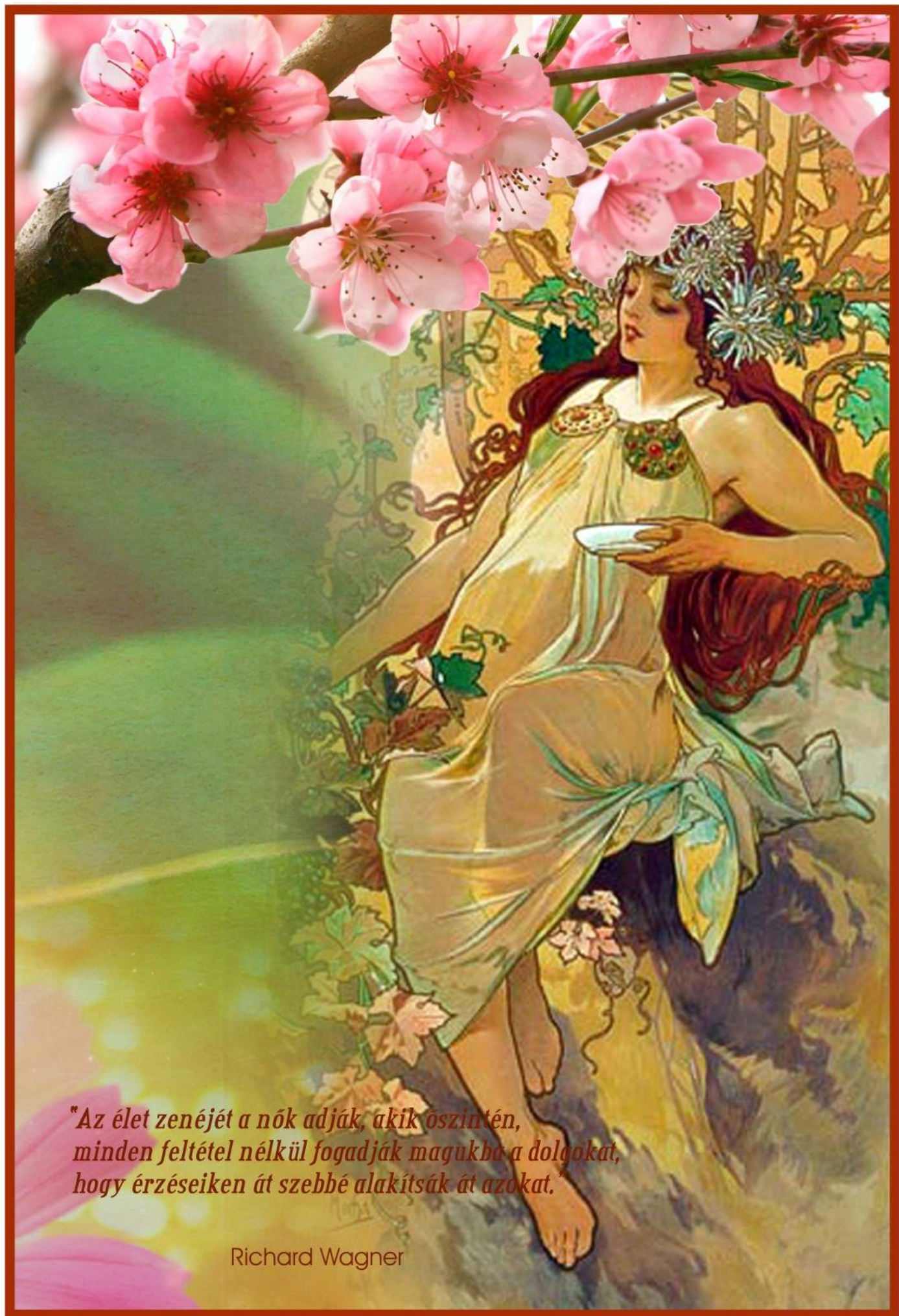
Szerkesztők:
Papp Izabella
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly

Felelős kiadó:
Községi
Önkormányzat
Készült:
 Polgármesteri Hivatal
 Jászboldogháza

Búcsúznak

Moldvai Sándor	(1937-2018)
Martonosi Sándorné sz: Dobos Berta	(1921-2018)
Turóczi József	(1941-2018)
Csáki-Bába Sándor	(1958-2019)
Szörös Sándorné sz: Velkei Julianna	(1938-2019)
Matók Lajos	(1947-2019)
Oláh Béláné sz: Kosik Franciska	(1940-2019)
Kerepesi Pálné sz: Zrupkó Etelka	(1928-2019)
Kovács János	(1950-2019)
Tóth Mihály	(1955-2019)

*"Az élet zenéjét a nők adják, akik őszintén,
minden feltétel nélkül fogadják magukba a dolgokat,
hogy érzéseiken át szebbé alakítsák át azokat."*

Richard Wagner